

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 79

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 7 de febrer del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 426/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per tal de reduir el nombre d'interins als centres docents. 4126
- 2) RGE núm. 427/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament a les Illes Balears de la Llei estatal de mesures sanitàries enfront del tabaquisme. 4127
- 3) RGE núm. 428/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conseqüències per a Menorca de l'acord entre Air Berlin i la Fundació Turisme de Menorca. 4127
- 4) RGE núm. 429/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del banc de sang a les Illes Balears. 4128
- 5) RGE núm. 430/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves mesures en relació amb l'abonament guarderia. 4128
- 6) RGE núm. 431/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presència d'esportistes d'elit a l'estand de les Illes Balears a FITUR. 4129
- 7) RGE núm. 433/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a manifestació d'estudiants davant el Consell d'Eivissa i Formentera. 4130
-

8) RGE núm. 437/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures enfront de la situació del col·legi públic de Santa Isabel. 4131

9) RGE núm. 438/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat de les persones sobre l'interès polític. 4132

10) RGE núm. 445/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a obres del soterrament de les vies del tren. 4133

11) RGE núm. 439/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma de l'Estatut. 4134

12) RGE núm. 440/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores del finançament econòmic. 4136

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5362/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a model econòmic. (Ajornada) 4137

III. MOCIÓ RGE núm. 10176/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves infraestructures sanitàries a Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6505/05. 4137

IV. Compareixença del conseller d'Educació i Cultura, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2386/03, relativa a escolarització equitativa de l'alumnat d'origen estranger entre els centres públics i els concertats, aprovada per la Comissió de Cultura, Educació i Esports, en sessió de dia 30 d'octubre del 2003 (escrit RGE núm. 10062/05, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 4143

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7925/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, d'avaluacions per a la protecció del medi ambient a les Illes Balears. 4148

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si les sembla bé, començarem la sessió plenària. Però abans d'entrar a l'ordre del dia, atès l'escrit RGE núm. 587/06, presentat per la Vicepresidenta i Consellera de Relacions Institucionals, mitjançant el qual sol·licita l'ajornament de la interpel·lació RGE núm. 5362/05 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a model econòmic, d'acord amb el previst per l'article 68, proposo a la cambra l'alteració de l'ordre del dia en el sentit d'ajornar l'esmentada interpel·lació.

Jo deman a tots els grups parlamentaris si hi estan d'acord? Si hi ha assentiment. Moltes gràcies.

Començarem el primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 426/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per tal de reduir el nombre d'interins als centres docents.

Primera pregunta RGE núm. 426/06, relativa a mesures per tal de reduir el nombre d'interins als centres docents que formula el diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, volíem saber quines són les mesures que la Conselleria d'Educació i Cultura té pensat articular per tal de reduir l'elevat nombre d'interins en els centres docents que té la nostra comunitat autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la Conselleria d'Educació i Cultura està realment preocupada per l'elevat percentatge d'interins, ha arribat en un moment determinat a ser una xifra alarmant de pràcticament el 30% dels funcionaris que presten servei al departament d'ensenyament i cultura. Per tant, se va posar en marxa un pla de llançar oposicions per intentar crear places fixes i disminuir aquest percentatge d'interins.

Vull recordar a les senyores i senyors diputats que l'any 2004 varen sortir a concurs-oposició 400 places. L'any 2005 en varen sortir 450 places. I enguany ja han estat convocades unes oposicions per 874 places, que se produiran pràcticament a finals de curs. I l'any que ve esperam, tenim planificat, també treure en oposicions unes 476 places. El total fa una suma de més de 2.000 places que s'hauran creat amb caràcter de fixos, caràcter de funcionaris, en definitiva del cos docent de la

comunitat autònoma i que haurà disminuït aquests percentatges tan elevats. Desgraciadament no de la forma que voldríem, perquè seguirem mantenint encara un percentatge d'interins elevat.

Però polítiques de creació de places fixes són les que en els futurs anys permetran anar rebaixant aquest percentatge fins a situar-lo dins un percentatge que el propi Defensor del Poble, en diverses comunicacions que ha fet a la conselleria, estima al voltant d'un 10%. Nosaltres naturalment encara estam molt per damunt d'aquest 10% i després d'aquestes oposicions també encara estarem per damunt d'aquest 10%. Però naturalment s'hauran creat aquestes 2.000 places i que hauran demostrat l'esforç que fa el Govern de les Illes Balears perquè se creïn aquestes places amb caràcter fix i la condició de funcionari del cos docent de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 427/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament a les Illes Balears de la Llei estatal de mesures sanitàries enfront del tabaquisme.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 427/06, relativa a desenvolupament a les Illes Balears de la Llei estatal de mesures sanitàries front el tabaquisme que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És una pregunta a l'atenció de la consellera de Salut. Com s'està desenvolupant a les Illes Balears la Llei estatal de mesures sanitàries front el tabaquisme? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la veritat és que la llei contra el tabaquisme a nivell nacional, lògicament té les mateixes dificultats que està tenint a la resta de l'Estat a la nostra comunitat autònoma, que no són poques, fruit de què és una normativa poc consensuada. Però el que sí li puc dir és que a les Illes Balears tenim un avantatge i és que, com vostè i tots els diputats saben, aquest Parlament va aprovar a mitjans de l'any passat una Llei autonòmica de drogodependències que contenia mesures per lluitar contra el tabaquisme.

Per tant, la comunitat de Balears va una passa endavant respecte la resta de l'Estat. Això va fer que per una banda ja tenguéssim una experiència, ja tenguéssim una educació de convivència d'espais amb fum i espais sense fum. I lògicament, dia 1 de gener, quan va entrar en vigor la llei estatal, hi va haver

certes dificultats, certes confusions, que en qualsevol cas en aquests moments estan superats.

Jo li he de dir que gràcies al consens i a la participació del sector empresarial, jo li puc dir que les Illes Balears pràcticament el 70% dels locals de restauració, que probablement són els principals afectats, estan plenament adaptats a la normativa. I la principal diferència que hi ha entre la llei estatal i la llei balear i lògicament continua vigent a la nostra comunitat, és respecte als bars i restaurants de menys de 100 metres quadrats. Vostè sap que els bars petits, de menys de 100 metres, poden triar segons la llei estatal si volen ser fumadors o no fumadors. Això fa que a la resta de l'Estat el 90% dels locals de restauració siguin fumadors i que pràcticament no s'ha notat l'entrada en vigor d'una normativa estatal.

A la nostra comunitat tenim un gran avantatge, som l'única comunitat autònoma a tot l'Estat que passa aquests circumstància i és que a tots els locals, siguin grans o siguin petits, també als de menys de 100 metres quadrats, sempre exigirem una zona per a no fumadors. Això vol dir que el no fumador sempre haurà de tenir un espai per a ell, un espai lliure de fum a tots els locals, en els de més de 100 metres quadrats i en els de menys de 100 metres quadrats.

Li dic que a més la ministra, en declaracions molt recents, s'ha donat compte de què aquesta és probablement la situació millor que se viu a tot Espanya. Ha bastat un mes perquè ella mateixa se donés compte de què donant la possibilitat de triar als locals petits, han estat tots de fumadors. Jo esper que aquesta situació se pugui reconduir com s'ha fet a les Illes Balears i vagi més bé. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 428/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conseqüències per a Menorca de l'acord entre Air Berlin i la Fundació Turisme de Menorca.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 428/05, relativa a conseqüències per a Menorca de l'acord entre Air Berlin i la Fundació Turisme de Menorca i que formula la Sra. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Amb motiu de l'anunci realitzat pel President Matas a FITUR, en relació a l'acord subscrit entre la Fundació de Turisme de Menorca i la companyia aèria Air Berlin, voldríem conèixer quines són les conseqüències que es creu que generarà aquest acord per a Menorca? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo crec que les conseqüències no poden ser més que positives. Jo crec que tots podem coincidir en què un dels principals problemes que té l'illa de Menorca i no només de caire general pel que fa referència a les molèsties que pugui ocasionar a les persones que resideixin i viuen allà, sinó també quant al seu futur desenvolupament turístic, és el de les connexions aèries. Les dificultats que tenen les persones, no només les de Menorca, sinó els propis visitants o turistes per poder arribar a Menorca perquè hi ha poques connexions.

En aquest sentit la possibilitat de poder aprofitar les sinèrgies i tots els avantatges que ofereix el *Hub* d'Air Berlin a l'Aeroport de Palma, amb tot el trànsit que canalitza de pràcticament tots els països europeus, sense cap dubte serà un fet que beneficiarà de manera molt important Menorca, en la mesura que aquestes dues connexions setmanals, de dijous i de diumenge, durant tot l'any, que és el més important, permetran que moltíssimes d'aquestes persones que vénen des d'Alemanya, de d'Itàlia i des d'altres llocs allà on Air Berlin té vols directes amb Palma, podran després connectar directament cap a l'Aeroport de Menorca, de la mateixa manera que ho estan fent en aquests moments altres aeroports de la resta de l'Estat espanyol que utilitzen el *Hub* d'Air Berlin a l'Aeroport de Palma per poder connectar els seus destins amb les principals capitals europees.

Des d'aquest punt de vista, Menorca estarà molt millor connectada amb Europa. I a més, tota la promoció que se farà d'aquestes rutes i d'aquestes línies permetran també una promoció adequada i especial de l'illa de Menorca dins els principals mercats emissors. Per tant, les conseqüències, com li dic, no poden ser més que positives. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 429/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del banc de sang a les Illes Balears.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 429/06, relativa a situació al Banc de Sang de les Illes Balears que formula la diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Salut, en quina situació es troba la donació de sang a les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, mai tendrem una situació òptima perquè el que més ens agradaria és que ens sobressin, lògicament, les borses de sang, però la situació actual referida a les dades de l'any 2005, jo crec que se podria definir com d'una tranquil·litat expectant, que arriba fins i tot a ser una de les més altes del conjunt de l'Estat.

L'any 2005 es va arribar a la quantitat de 40.835 borses de sang. I també com a dada anecdòtica, li podria dir que el perfil del donant el podríem definir de la següent manera: per sexes, els homes serien els que més donarien sang, amb un 53%, front d'un 46% de les dones. També és veritat que els homes poden donar 4 vegades a l'any i les dones només 3. Per procedència, de Balears tendríem un 70% de contribució a aquestes donacions de sang, altres comunitats autònomes un 26,6% i estrangers, que també és una xifra a considerar lògicament, seria d'un 6,67% d'aquestes donacions. I també com a dada anecdòtica, crec que és de justícia reconèixer-ho, respecte a l'activitat en matèria d'extraccions, li puc dir que Mallorca encapçala la millor taxa de donacions per 1.000 habitants, precisament el municipi de Búger, seguit per Selva, Petra i Fornalutx. A Menorca, Ferreries. I Eivissa i Formentera, Eivissa encapçalaria i Formentera just després d'Eivissa.

Hem de fer feina lògicament perquè ens manca sang i hem de promoure aquesta donació, lògicament totalment altruista, entre les nostres persones. Crec que podem definir la nostra població com a molt solidària, perquè anam augmentant aquestes borses any rera any. Però lògicament sempre haurem de continuar fent feina per tenir sang i poder fer front a aquelles circumstàncies allà on és més necessària. Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 430/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves mesures en relació amb l'abonament guarderia.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 430/06, relativa a noves mesures en relació a l'abonament guarderia que formula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, diputada del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, voldríem saber des del Grup Parlamentari Popular quines noves mesures té previstes aquest Govern i en concret la seva conselleria referent a l'abonament de guarderies? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, informar que aquest programa que va néixer l'any 2004, tindrà dues novetats per a aquest any 2006. Són novetats que van destinades bàsicament a les famílies monoparentals i també a equilibrar els nivells de renda que s'exigeixen per poder optar a una d'aquestes targetes

d'abonament-guarderia. Saben que és una ajuda econòmica de 300 o de 400 euros, destinats a sufragar les despeses d'allò que serien la matrícula d'aquests infants de 0-3 anys, ja sigui una escoles pública o privada.

Les famílies monoparentals en aquest any 2006 rebran una ajuda de 400 euros. Per tant, igualarem a allò que són les famílies que tinguin un nin amb discapacitat o també famílies nombroses. Fins ara només rebien 300 euros i ara passaran a ser 400. Això vol dir que aproximadament 500 famílies monoparentals se beneficiaran d'aquesta novetat durant l'any 2006. En definitiva, se tracta d'un reconeixement cap a aquestes famílies, allà un dels membres, normalment la mare, sol assumir les càrregues familiars i també compaginar-ho amb la feina. És una mesura que està emmarcada dins el Pla de família i destinada a la conciliació de la vida familiar i laboral.

Però a més també, el nivell de renda exigít per poder optar a aquesta línia de subvencions puja a 88.000 euros, la qual cosa suposa incrementar-ho molt, perquè l'any 2005 el que se demanava era que es cobressin menys de 15.000 euros. Esperam poder incrementar el número de famílies beneficiàries. L'any 2005 han estat 3.500 i amb l'increment de pressupost que tenim previst, suposam que seran moltes més degut a la bona acceptació que ha tengut aquest programa durant aquests dos anys de vigència. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 431/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presència d'esportistes d'elit a l'estand de les Illes Balears a FITUR.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 431/06, relativa a presència d'esportistes d'elit a l'estand de les Illes Balears a FITUR que formula el diputat Sr. Antoni Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, els que varem ser presents a la darrera fira de FITUR varem poder constatar l'èxit que va tenir l'estand i les activitats de promoció que allà es varen fer i en especial també la repercussió positiva que va tenir la presència d'esportistes en aquell estand.

Però en concret la pregunta que li vull fer és quin objectiu es persegueix amb la presència d'esportistes d'elit a l'estand de les Illes Balears a la Fira Internacional de Turisme de Madrid (FITUR), celebrada recentment?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, jo crec que l'objectiu és poder aprofitar les sinèrgies positives sempre que es poden generar entre el món del turisme i el món de l'esport. Nosaltres pensam que des de dos punts de vista distints aquestes sinèrgies se poden aprofitar.

En primer lloc pensam que la presència d'esportistes d'elit, professionals prestigiosos, estimats, apreciats pel públic en general, poden despertar també l'interès, la simpatia si se pot dir d'aquesta manera, també cap a les nostres illes en la mesura que aquestes persones parlen normalment en aquests actes molt bé de cada una de les distintes illes, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. Per tant, ja amb caràcter general creim que s'està aconseguint una publicitat, una promoció adequada del nostre destí, aprofitant la imatge d'aquestes persones.

Però a més, ens interessa dins la línia i dins la política de diversificació demostrar unes illes distintes a allò que realment se coneix d'elles, del seu clima i de les seves platges. També ens permet mostrar unes illes diversificades, en el sentit de què també són unes illes allà on s'hi pot practicar moltíssims esports a l'aire lliure i en qualsevol època de l'any. Nosaltres creim que el turisme esportiu és un segment, és una part d'aquesta diversificació que ens pot permetre precisament oferir una imatge distinta, variada, diversificada del nostre producte i del nostre destí i que a més ens permet créixer dins mesos de l'any que no són els típics de temporada alta i que per tant, també representen per a nosaltres un alt valor afegit.

En aquest sentit per tant, la presència d'aquests esportistes compleix aquests dos objectius, per un costat una promoció genèrica de les illes associada a unes imatges apreciades, estimades i conegudes. I per una altra banda la promoció d'un destí allà on se pot practicar l'esport, entenen aquest tema com un segment molt interessant per al nostre turisme.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 433/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a manifestació d'estudiants davant el Consell d'Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta RGE núm. 433/06, relativa a manifestació d'estudiants davant el Consell d'Eivissa i Formentera que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, la pregunta queda formulada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, naturalment quan la Conselleria d'Educació rep una denúncia tan contundent i tan clara respecte un fet per part d'una institució democràtica, tan rellevant, tan important com és el Consell d'Eivissa i Formentera, naturalment hi ha una obligació immediata d'intervenir. Per tant, el que va fer l'administració autonòmica educativa va ser un desplegament dels seus serveis d'inspecció, en el més alt nivell, com corresponia a la gravetat dels fets i obrir naturalment unes investigacions, un expedient informatiu per aclarir quins són els fets que se podien haver produït. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé Sr. Fiol, aquesta institució, com diu vostè, tan democràtica i representativa com és el consell insular, el seu portaveu va demanar que es depuressin responsabilitats entre els professors i els alumnes de dos instituts d'Eivissa. Que la conselleria actués amb rigor davant la manipulació dels alumnes per part d'algun professor. El portaveu insular del PP va arribar a afirmar que: "la protesta va ser orquestrada per part dels responsables dels centres escolars". Al mateix temps el consell insular també, amb una actuació més pròpia de *Gran Hermano*, li va remetre a la conselleria el vídeos de les càmeres de seguretat perquè es poguessin identificar aquests "delinqüents juvenils".

A la conselleria li va mancar temps el dia següent, es va desplaçar a Eivissa el cap d'Inspecció i va sotmetre als delegats dels alumnes d'aquests instituts, els quals els va treure de les classes, a un interrogatori més propi de la Gestapo. A aquest interrogatori hi varen ser sotmesos els equips dirigents dels centres. La seva delegada insular va arribar a afirmar "que els menors d'edat no tenen dret a manifestar-se". Però ni ella, ni vostè Sr. Fiol, ni cap membre de la conselleria fa res en defensa de l'honorabilitat, la professionalitat d'uns professors, als quals s'ha difamat d'una manera absolutament indecent. Aquesta actitud vergonyosa ha indignat el col·lectiu d'alumnes, als professors, els pares. Tots ells han fet un comunicat conjunt rebutjant de manera unànime l'actitud de la conselleria, que abdica de les seves responsabilitats i es posa al servei dels interessos de partit més miserables. No dubta en utilitzar la difamació i la calúnnia contra els seus opositors.

La seva agilitat, Sr. Fiol, per actuar com un gran inquisidor en aquest cas, contra els docents i contra els alumnes, contrasta amb la seva incapacitat per resoldre el transport escolar dels discapacitats, per pagar quan toca els desplaçaments dels professors, per posar els fisioterapeutes als centres, com es denuncia avui. I amb la seva actitud negligent, ja que no ha mogut ni un sol dit, quan es posa una planta asfàltica al costat d'un col·legi.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Com saben senyors diputats dins el sou del conseller d'Educació s'inclou escoltar moltes impertinències. La de "gran inquisidor" és una novetat que un pren nota i que forma part de les diatribes del nostre amic diputat Evo Morales.

Vull dir una cosa. Convit al diputat d'Esquerra Unida a què retiri, no ara perquè no té torn, però quan surti i xerri amb els mitjans de comunicació, algunes de les coses que ha dit. I li deman per favor..., no per a mi, sinó per les persones que ha citat, el cos d'Inspecció de la comunitat autònoma i el director general de la Inspecció, a qui ha criticat "de fer interrogatoris similars als de la Gestapo". Jo el convit que retiri això, perquè tenc aquí a més còpia de les entrevistes que existiren, efectivament, entre el director, directius, professors dels centres i alumnes. I vostè me dirà si aquestes són actituds com les que vostè d'una forma tan lamentable qualifica.

Però bé, això forma part d'una qüestió perfectament orquestrada, ho hem d'acceptar, ho hem d'entendre. Però me deixi que li digui una cosa, la principal obligació dels alumnes, majors o menors d'edat és estar a les aules, naturalment en educació obligatòria. I una de les responsabilitats dels centres, dels directors dels centres, dels professors i de l'administració és que se compleixin els horaris escolars. I quan deim que no hem de polititzar el món educatiu hauríem d'estar d'acord almenys que en horari escolar els alumnes estiguin als centres, si no estan d'acord ni en això, malament anam i tenim molt clar, encara que naturalment aquestes coses són males d'explicar i males de demostrar, d'on sorgeixen determinats problemes.

Per tant, nosaltres hem dit i a més, ha declarat el director de la Inspecció, que el cos docent és un magnífic cos, fa una magnífica feina...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

M'hagués agradat poder acabar d'explicar això.

(Aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 437/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures enfront de la situació del col·legi públic de Santa Isabel.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 437/06, relativa a mesures enfront de la situació del Col·legi Públic Santa Isabel que formula la diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el passat dia 29 de novembre li vaig dir que no fa falta que presenti la pregunta perquè la importància i el ressò que ha tengut en els mitjans de comunicació d'allò que està passant en el Col·legi Santa Isabel ho fa innecessari.

Només li vull recordar que llavors, el 29 de novembre, li vàrem dir que la seguretat del col·legi era per a nosaltres fonamental i ara li deim que també ho és per descomptat el benestar d'aquesta comunitat educativa, que ha estat sotmesa a aquest estrès fortíssim des de fa dos mesos i mig de desallotjaments i tremolors en el seu centre.

Per això li feim aquesta pregunta i que té dues parts. Per un cantó li preguntam quines ha adoptat o té previst adoptar la Conselleria d'Educació per certificar la solidesa de l'edifici, o el trasllat de l'alumnat del Col·legi Públic Santa Isabel de Palma?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sra. Diputada. Vull en primer lloc agrair la comprensió de la diputada, que ha seguit aquest tema particularment i que ha mantingut sempre una actitud de cooperació, fins i tot visitant el propi centre, com tenc notícia que ha fet i preocupant-se per la situació que allà se vivia.

Els fets són molt coneguts perquè els mitjans de comunicació els han divulgat, però me deixi destacar dues coses. Nosaltres teníem la preocupació que venia ja d'un primer moviment, històricament no atribuït a les obres, jo vull insistir en aquesta qüestió, però sé que no és qüestió pacífica, però en aquests moments això ja és igual. Vàrem encomanar, com ja vaig explicar a la Sra. Diputada en el seu moment, un estudi a l'Institut Torroja, depenent del Ministeri d'Obres Públiques i fa pocs dies, no record exactament quin dia era, vàrem explicar que ja havíem rebut un esborrany, una primera reflexió i si bé aquest institut determinava el no risc immediat d'esbucament, sí que deia que hi havia unes dificultats que jo li faré arribar a vostè tot el document perquè el conegui i pugui estudiar-lo, és molt tècnic i jo no me sé explicar amb facilitat sobre aquests temes. Però venia a dir que la fonamentació del col·legi sí que era dèbil i recomanava, no amb caràcter immediat, no deia quan, però recomanava que se fes, una refonamentació d'una part de l'edifici.

Aquest argument, sumat a altres arguments, també de prudència i ho vull posar damunt la taula com a màxim responsable del món educatiu. També una certa situació psicològica, per dir-ho d'una manera ampla, dels pares, o d'una part dels pares del centre i també d'alguns ensenyants. Crec que aconsellaven cercar una solució. Vull dir que aquesta solució que avui és coneguda pels mitjans de comunicació perquè ahir se va arribar a un acord, és una solució pactada entre el centre, el claustre, els pares també, entre tots els actors que podem intervenir i que sembla que avui per avui és una solució satisfactòria per resoldre aquest problema.

El nostre objectiu és per tant, fer aquesta redistribució que avui expliquen els mitjans de comunicació, una part aniria a Santa Mònica i l'altra, primària, a Cala Nova. I en definitiva, el setembre, en haver fet els reforços necessaris perquè el centre pugui tornar obrir.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, jo li vaig dir l'altre dia i li torn repetir, davant d'aquest problema de tanta importància no faré ni cap superficialitat, ni crearé alarma, però també la urgència de solucionar el problema no vol dir que perdem de vista quin ha estat el vertader problema. Jo li torn repetir que la seva actitud prudent i preocupada, li ho reconec, ha fet que s'hagin pres unes decisions que solucionen el problema en aquest moment, o siguin que ens tranquil·litzen, deixem d'estar alarmats quan es produeixi el trasllat. Però de cap manera solucionen el problema, perquè el problema no són els tremolors ni els desallotjaments. Això són les conseqüències horroroses d'un problema anterior, o de tres problemes anteriors.

El primer és un problema d'imprevisió. Com hem pogut arribar a posar en risc un edifici unes obres que hauria d'haver assegurat el propi Govern que no posaven en risc cap edifici, no només aquest sinó que tots els altres, però jo parlaré d'aquest. Un edifici que ja sabem que tenia unes deficiències, el varen rehabilitar, etcètera, aquest és un dels problemes. El segon problema és com hem hagut de passar dos mesos i mig i dos desallotjaments perquè realment reconeguessin que les obres que s'estan fent al tocar són el producte d'aquest problema de tremolors, ja dic que són les conseqüències i haguem hagut d'arribar a un trasllat de l'alumnat. I en tercer lloc el problema a mi em sembla és que no hem aconseguit, a pesar de què ho hem parlat aquí i amb molts mitjans de comunicació, no hem aconseguit que es posi en prioritat el que hauria de ser, el benestar dels alumnes, el continuar les obres s'hagi posat com una cosa prioritària i vostè Sr. Conseller no hagi sabut defensar que aquesta hauria d'haver estat la prioritat absoluta de la seva conselleria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

No tenc temps, però discrep de tot el que vostè ha dit. El col·legi té unes deficiències estructurals molt més anteriors i naturalment quan es fan obres sempre hi ha alguns edificis que pateixen algunes dificultats i s'ha d'entendre això.

Vull dir també que nosaltres no teníem la informació necessària...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 438/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat de les persones sobre l'interès polític.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta RGE núm. 438/06, relativa a seguretat de les persones sobre l'interès polític, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. ¿No considera la Sra. Consellera de Obras Públicas que la seguridad de las personas se tiene que priorizar sobre el interés político de inaugurar obras antes de las elecciones?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, sin ninguna duda lo más importante para este Govern es la seguridad de las personas. Yo creo que lo hemos demostrado con las carreteras, con las nuevas vías y lo que están salvando y las vidas que están salvando, y en el colegio público de Santa Isabel le tengo que decir que en todo momento -y están paralizadas las obras en estos momentos- había total voluntad de paralizar las obras durante las horas lectivas pero no dábamos solución al cien por cien a estos niños, y primamos por encima de todo la seguridad y la tranquilidad de los niños y de los padres.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias. Sra. Consellera, ¿ve cómo el problema no es de inteligencia? Sí que sabe usted lo que es lo importante, lo que pasa es que no lo hace. Mire, usted en la última pregunta que le hice aquí en este pleno, si recuerda exhibió un pequeño cubo que tenía un calendario o algo así que había sido editado por el gobierno anterior y usted lo describió como una pirámide; el cubo lo describió como una pirámide. Pero no fue un problema de inteligencia o de no saber lo que era un cubo y lo que era una pirámide, que evidentemente sí que lo sabe, sino por precipitación, la precipitación le llevó a equivocarse, y esa misma precipitación le ha llevado a equivocarse. Acostumbra a equivocarse mucho por precipitación. Usted se equivocó por precipitación cuando dijo que iríamos de Palma a Manacor en

29 minutos por una autopista que salía de Inca, cuando intentó urbanizar Es Trenc aprobando una promoción que ya estaba indemnizada... Se ha ido equivocando constantemente siendo un peligro constante para el territorio.

Pero es que en este momento ya no es usted sólo un peligro para el territorio, es también un peligro para las personas, y lo ha demostrado ahora. Mire, su precipitación y sus equivocaciones han llevado a que haya muchos accidentes en obras públicas; ha habido muchos accidentes en obras públicas y la gente que está trabando en obras públicas está trabajando con la presión de tener que acabar las obras cuanto antes. Y además, por el caso que nos afecta en este momento del colegio Santa Isabel y de todos los edificios de alrededor, usted ha puesto en grave riesgo a un barrio de la ciudad de Palma.

Sra. Consellera, usted inició las obras sin los estudios necesarios o, si los tenía, no eran correctos; esto nos lo tendrá que decir. Inició las obras sin los estudios necesarios, y la prueba evidente es el resultado que ha habido.

Mire, el grave riesgo en qué ha puesto a toda esta gente no se soluciona cambiándolos de colegio; el cambiarlos de colegio, como ya se ha dicho, es remediar el problema cambiando un problema por otro, porque cambiarán de sitio y tendrán el problema de tener que ir a un nuevo centro: ha tenido que hacer Educación una serie de esfuerzos muy importantes y ha hecho... Pero ése no es el problema: el problema, la causa de todos los problemas es usted y su precipitación a la hora de hacer las obras, Sra. Consellera; esa precipitación la lleva a equivocarse constantemente y con ello usted es un peligro, para el territorio pero también para las personas.

Le recomiendo que tenga calma y que no priorice el interés de inaugurar las obras antes de las elecciones sobre la seguridad de las personas. Nada más.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, yo creo que a usted realmente lo del colegio público le interesa poco y, como siempre, "grave riesgo". No hay ningún grave riesgo en las obras de soterramiento. Ha habido y hay históricamente problemas de grietas y vibraciones por el tren, históricamente, desde hace mucho tiempo. Yo creo que hemos ido a garantizar al máximo la seguridad de los niños y le tengo que decir que si le preocupan las elecciones, hoy le tengo que decir que ni el metro ni el soterramiento van a estar antes de las elecciones, porque nosotros queremos hacer obras seguras, obras que no se caigan, como se cayó el tren de Manacor. A nosotros no se nos van a caer las obras del metro, Sr. Diéguez.

Y le tengo que decir que yo entiendo que usted tenga muy poca experiencia en obras, porque la única experiencia que usted tiene es un cuadro aquí colgado, de una obra de arte, por

su gran quehacer dentro de la presidencia del Parlamento, y por eso estoy contenta de que discrepemos en cuanto a obras usted y yo porque sin ninguna duda los ciudadanos creo que prefieren mucho más la variante de Lluçmajor, Arenal-Lluçmajor, la variante de Inca, el tercer carril de la autopista de Inca, la ronda sur de Ciudadela, Ibiza-San José, la variante de Manacor, la variante de San Lorenzo... Todo esto son obras bien hechas, que no se caen, que además están salvando muchas vidas.

Las obras del soterramiento y del metro son unas grandes obras, esperadas desde hace 30 años por los ciudadanos de Palma, unas obras complejas, donde estaban estudiados todos los proyectos, donde se está haciendo una buena dirección de obra, y me permita que yo me fíe más, dada su experiencia en obras, me fíe más del equipo técnico y de la dirección de obra que de su experiencia en las obras en esta comunidad autónoma.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 445/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a obres del soterrament de les vies del tren.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 445/06, relativa a obres de soterrament de les vies del tren, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, diputada del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sense canviar de tema -continuem amb el mateix problema de les preguntes anteriors- hem de recordar que dia 19 de novembre els infants i professors, els alumnes i professors del col·legi Santa Isabel se'n varen dur un bon ensurt, varen haver de sortir precipitadament per un tremolor fort al seu edifici, i a partir d'aquí hi ha hagut altres denúncies de veïnats d'Els Hostalets que han denunciat que han aparegut cruïres als seus edificis.

A partir d'aquí el Govern ha anat fent els seus estudis però sense aturar en cap moment les obres, i s'ha demostrat finalment que sí, que hi ha hagut una influència de les obres en aquests problemes que han anat sortint a les estructures dels edificis.

La pregunta és la següent: pensa el Govern avaluar i exigir responsabilitats pels possibles danys al col·legi públic Santa Isabel i a tots els edificis de la zona afectada per les obres de soterrament de les vies del tren?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Govern ja avalua i assumeix responsabilitats pels possibles danys de les obres. En aquest moment, des del gener de l'any passat, que varen començar les obres, fa un poc més d'un any, del total dels 2.400 habitatges que té el corredor -després hi ha 14.000 habitatges en un radi de 500 metres, però del corredor n'hi ha 2.400-, tenim 8 queixes per cruïres. Aquestes 8 queixes que estan afectades directament per les obres s'han visitat, s'han aixecat informes, s'han posat uns testimonis, es visiten periòdicament i evidentment seran reparades ara, quan ja comenci la part d'urbanització de damunt, ja es començaran també a reparar aquests cruïres.

Li he de dir que tot està correcte, només hi ha un edifici que ja té un expedient de ruïna dins l'ajuntament que es vigila molt més periòdicament, però ja té un expedient de ruïna, i dir-li que, bé, la certesa de si són les obres o qualcunes ja hi eren idò és molt difícil de determinar, però en qualsevol cas nosaltres assumim totes aquestes 8 queixes i les que puguin sortir que produeixin les obres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, està molt bé que el Govern -és la seva obligació- assumeixi les responsabilitats, o que les exigeixi a l'empresa concessionària que, en definitiva, és la que produeix aquests problemes, però en darrer cas el responsable final és el Govern de les Illes Balears.

A mi em sorprèn que a una resposta anterior seva ha dit que molts d'aquests cruïres ja venien donats per vibracions per mor del pas del tren. A mi m'estranya moltíssim que, si sabia aquests problemes i coneixia el Govern que hi havia problemes o hi havia tremolors produïts pel pas del tren, que no fos més caut amb les obres quan sabia que hi havia precisament aquest risc. El Govern no va preveure que hi hagués pogut haver aquestes circumstàncies.

Jo demanaria a la Sra. Consellera que definitivament, quan s'envesteix una obra d'aquestes característiques, crec que abans hi ha d'haver tots els estudis i totes les avaluacions que facin falta per garantir sobretot la seguretat dels ciutadans i no perjudicar-los, perquè una obra, per molts de beneficis que pugui treure en el futur per a tots els ciutadans no pot de cap manera perjudicar els interessos dels ciutadans que actualment tenen. Per tant jo el que lament moltíssim és que no aturàs immediatament les obres i deixàs passar durant dos mesos aquesta incertesa tant als infants, com als pares, com als professors del centre, i a més a tots els veïnats, que els té amb un ai al cor, que fins que vostè o fins que el Govern després avaluï tots els danys...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

...no hi posarà solució ni remei.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Diputada, cruï, ja en provocava el tren; hi ha un expedient així dins Serveis Ferroviaris de Mallorca i la solució sempre de tots els informes era fer el soterrament. Jo li recordaré l'època del pacte de progrés: *"El Govern encarga una auditoria sobre las vibraciones del tren de Inca. Obras Públicas reparará los daños que han causado en las casas"*. Això és el Sr. Ferrer. *"El Govern cambiará las traviesas de madera del tren de Inca para evitar vibraciones"*. *"El Govern pagará los desperfectos por las vibraciones de tren de Marratxí"*. *El mismo colegio público Santa Isabel, la directora, escrito: "Li recordarem que amb motiu de la renovació de les vies del tren, major potència i major freqüència -quan es va canviar l'anterior legislatura- les vibracions del tren varen fer caure les plaques d'escaiola dels sòtils y l'ajuntament va haver de canviar totes les plaques"*.

Clar, nosaltres coneixíem i coneixem la solució: fer el soterrament, i és el que estam fent, i les obres estan estudiades, i si hi havia cruï que provocava -perquè hi ha habitatges molt antics- el pas del tren, és normal que hi pugui haver qualche crull -estam parlant de 8 denúncies- que puguin fer les obres. No hi ha res en risc, s'està analitzant, s'estudia i s'indemnitzarà.

Jo crec que després de 30 anys que la ciutat de Palma, que el transport públic esperava el soterrament, jo deman disculpes per les molèsties que provoquen les obres, sense cap dubte, però jo crec que és una obra magnífica...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...per a Mallorca i magnífica per al transport públic. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 439/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma de l'Estatut.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 11, RGE 439/06, relativa a reforma de l'Estatut, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Tornam plantejar en aquesta cambra un tema que nosaltres creim que és de vital importància per a les Illes Balears com és la reforma del nostre estatut, de la nostra llei de convivència. La plantejam una vegada més davant els canvis d'opinió constants que han tengut el president del Govern de les Illes Balears sobre el que hauria de ser la reforma de l'Estatut d'Autonomia durant aquesta legislatura i, a més, amb una posició molt radical del seu partit a nivell nacional en contra de reformes estatutàries que plantegin canvis profunds.

En canvi des del nostre grup parlamentari sempre hem defensat que són importants i necessàries les reformes dins l'Estat espanyol i que és important aprofitar aquesta oportunitat històrica de millorar el nostre autogovern, de millorar la nostra pròpia conformació de la comunitat autònoma, evidentment per revertir en millores de la ciutadania de les Illes Balears.

Per tant, com que la celeritat del Govern no ha estat la mateixa que amb l'obra pública amb la reforma de l'Estatut d'Autonomia, ens agradaria saber si de veritat el president del Govern està disposat a impulsar una reforma ambiciosa de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President de la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo, en vistes a ser pràctics i a intentar no fer demagògia i no tergiversar, com vostè fa, idò no sé què diu de quina ha estat l'actitud de canvis d'opinió. No crec que el Partit Socialista -i no ho dic jo, ho diuen els altres grups polítics que han participat a la ponència-, que no ha estat realment un impulsor d'aquesta feina, sigui en aquests moments un bon exemple.

Jo crec que hem de superar, si és possible, aquestes qüestions per realment dedicar-nos, i aquest és el nostre compromís des del primer dia i no ha canviat en absolut, a aconseguir un bon estatut d'Autonomia, el millor Estatut d'Autonomia, i amb el millor consens possible i amb el major consens possible, que crec que a més per primera vegada hauria de ser possible que superàs l'acord Partit Popular-Partit Socialista, i aquesta és la nostra voluntat i continuarà essent aquesta.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, res de demagògia, Sr. President del Govern; per si no té la memòria fresca l'hi recordaré: a principi d'aquesta legislatura vostè era president i a Espanya hi havia el president Aznar i vostè deia públicament que no hi havia d'haver cap reforma estatutària perquè això posava en perill la unitat d'Espanya. Això són declaracions seves.

Després guanyam les eleccions generals el Partit Socialista, passa a ser president el Sr. Zapatero, i vostè fa grans

declaracions sobre el fet que hi ha d'haver grans reformes estatutàries i que, a més, mai no ens quedarem més enrere que Catalunya, sinó que les Illes Balears seran capdavanteres a demanar un estatut d'autonomia similar al de Catalunya, tant en tema competencial com en tema de finançament.

Després el seu partit li estira les orelles, Sr. President del Govern, a nivell nacional, i fent un discurs radical a la contra vostè està disposat a sotmetre els interessos del poble de les Illes Balears als interessos del seu Partit Popular a nivell nacional, i fins i tot arriba a demanar una moratòria de les reformes estatutàries. Al final sí, una reforma, però continua mantenint una posició de demanar firmes en contra de l'Estatut d'Autonomia que li repetesc que vostè havia dit que nosaltres plantejaríem aquí un acord similar a les Illes Balears.

Per tant, Sr. Matas, no es pot ser a missa i repicar al mateix temps. Vostè ha d'aclarir la posició: o s'allunya dels plantejaments del Partit Popular a nivell nacional, que van en contra d'una reforma estatutària ambiciosa per a les Illes Balears, o fa de president del Govern de les Illes Balears i es decideix a defensar els interessos del nostre poble i, per tant, un millor autogovern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada...

(Petit aldarull a la sala)

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Vostè torna a posar, com sempre fa, paraules que jo mai no he dit. Però li concretaré molt més el seu plantejament.

En la reforma de l'Estatut d'Autonomia el que no volem i el que no podem consentir és que vostès facin parts i quarts i donin privilegis a una comunitat autònoma sobre unes altres. Això nosaltres no ho consentirem.

Jo li propòs, com sempre li he proposat, que resolguem l'Estatut d'Autonomia demà, si vol, perquè jo li he fet una proposta que nosaltres donam per bo l'informe que el comitè d'experts, de savis, va aprovar la setmana passada, perquè vegi la nostra voluntat d'aprovar l'Estatut, i ens posam a negociar el que realment és important per a les Illes Balears, i em sap greu tornar-li-ho a repetir: Consell Insular a Formentera, que pareix que estam d'acord, i finançament, que és el més important. Aquesta és la nostra batalla, i aquí, en aquesta batalla, Sra. Armengol, és on la necessitam més que mai perquè no podem admetre que les Illes Balears quedin relegades i que aquesta gran oportunitat que tenim, que via estatut i fora estatut hem de resoldre...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 440/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores del finançament econòmic.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 440/06, relativa a millores del finançament autonòmic, que formular la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, bé, continuant amb aquest debat de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, Sr. Matas, jo crec que el tema està clar: vostè ha de fer com han fet altres presidents autonòmics, que és liderar un procés de reforma ambiciós i aconseguir el suport de la Cambra; ho ha fet el president de la Generalitat Valenciana i ho ha fet el de la Generalitat de Catalunya: aconseguir amplis suports al voltant d'una reforma de l'Estatut, ambiciosa i en cada cas adequada a la seva terra. Vostè ha estat incapaç de plantejar això aquí a les Illes Balears i és la seva responsabilitat com a president del Govern.

Sr. Matas, la proposta de la comissió d'experts no és una reforma ambiciosa de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Li aconsell que se la miri, que facem plantejaments més ambiciosos per a les Illes Balears.

I quant al tema de finançament, bé, es decanta perquè això estigui marcat dins l'Estatut d'Autonomia, però la meua pregunta és: hi ha una proposta del Govern de l'Estat, del vicepresident Solbes, sobre una millora del finançament autonòmic. La del 2001, el sistema de finançament del 2001 aprovat pel govern Aznar, del qual vostè era ministre, va ser dolent per a les Illes Balears, i això ho ha reconegut moltes vegades el seu conseller d'Economia i Hisenda. Damunt la taula hi ha una proposta de millorar quantitativament i qualitativament la cessió d'imposts a les comunitats autònomes, i jo li deman quina serà la seva posició davant aquesta proposta que beneficia notablement les Illes Balears perquè és una reivindicació històrica. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Deu tenir vostè informació privilegiada que nosaltres no tenim, perquè no coneixem exactament aquesta proposta. Però m'és igual. Miri, la reforma que han proposat els savis em pareix una reforma que pot ser ampliada en vistes al consens. Nosaltres la podríem aprovar demà però, efectivament, la volem amb el màxim consens possible i el més ambiciosa possible.

Però, escolti, insistesc: no se'n vagi per les branques. El bessó, allò que necessitam són doblers, és finançament, i el que nosaltres volem és aprofitar aquesta reforma de l'Estatut

d'Autonomia perquè les Illes Balears, que tenen els mateixos drets, Sra. Armengol, històrics, polítics, socials que qualsevol altra comunitat autònoma a Espanya a tenir les inversions que necessitam, puguin tenir el suport de tots aquests grups polítics precisament per defensar el més important: que aquest estatut d'autonomia, a més d'autogovern, garanteixi les inversions a les Illes Balears i el finançament que necessitam.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, el pensava més ben informat. Hi ha una proposta totalment pública i notòria del 50% d'IVA, 50% d'IRPF, 58% d'imposts especials, una agència tributària consorciada, evidentment opcional a totes les comunitats autònomes, sobre la qual vostè s'ha de definir i jo li deman que s'hi defineixi en posició positiva i que vagi amb aquesta posició positiva a aconseguir un sistema de finançament que realment millori la situació de les Illes Balears, i això és una reivindicació històrica de totes les forces polítiques.

També en això, Sr. President Matas, vostè ha anat canviant d'opinió d'una forma constant. Nosaltres li hem dit sempre que és bo un acord multilateral entre totes les comunitats autònomes, és històricament molt important que el president d'Espanya ofereixi un sistema de finançament que beneficia les Illes Balears, i vostè té la responsabilitat, Sr. President Matas, com a president del Govern, de millorar aquest finançament per a les Illes Balears, i té una proposta damunt la taula del Govern de l'Estat que la millora notablement per primera vegada en la història de les Illes Balears. Per tant vagi amb aquesta actitud positiva, deixi de banda el seu Partit Popular a nivell nacional, que no beneficia a les Illes Balears allò que defensa, i defensi els interessos de la ciutadania de les Illes Balears amb un sistema de finançament que estam posant damunt la taula precisament el Partit Socialista.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARs (Jaume Matas i Palou):

Sí, miri, això demostra..., miri, que hi ha mala voluntat, perquè aquestes regles generals es canvien per les regles de modulació, i no sabem com afecten aquestes regles de modulació a Catalunya, que és la comunitat amb la qual vostès han pactat i no amb les altres. Però és igual, Sra. Armengol, m'és igual; la necessit i la necessitam, i vull el màxim consens possible, i li dic que no admetrem, i jo li deman a vostè -i la mir als ulls- que no admeti, que m'ajudi a no admetre que les Illes

Balears no puguin tenir les mateixes inversions que qualsevol altra comunitat autònoma a Espanya. Tenim els mateixos drets; la negociació ha de ser un acord entre tots, no pot ser un acord per afavorir només una comunitat autònoma, i en aquest camí és en el qual jo crec que hem d'aprofitar aquest moment que tenim, i la convid, la convid perquè junts, unànimement, puguem obtenir la finançació que necessitam i que cap comunitat autònoma a Espanya no pugui tenir uns privilegis sobre nosaltres que no té cap raó per tenir.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 5362/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a model econòmic.

EL SR. PRESIDENT:

El segon punt, com vostès saben, queda ajornat.

III. Moció RGE núm. 10176/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves infraestructures sanitàries a Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6505/05.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, i debatrem la moció RGE núm. 10176/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves infraestructures sanitàries a Eivissa, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6505/05.

Té la paraula la Sra. Patricia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Señoras diputadas, señores diputados, presentamos esta moción derivada de la interpelación donde planteamos a la Sra. Consellera nuestra preocupación sobre temas sanitarios y sobre nuevas infraestructuras en Eivissa...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

...varias veces anunciadas pero que a día de hoy siguen siendo anuncios en los medios de comunicación después de casi tres años de gobierno del Partido Popular.

En la exposición de motivos reflejamos un hecho irrefutable: el crecimiento de tarjetas sanitarias en Eivissa. Cuando se construyó el Hospital de Can Misses se hizo en base a una población aproximada de 60.000 habitantes hace 20 años. Hoy en día hay más de 125.000 personas que acceden al sistema público sanitario, y no contamos a las personas que se desplazan en verano por motivos de trabajo ni a los visitantes que disfrutan de sus vacaciones en las islas.

Perdón, es que... ¿Ahora? Vale.

Comentaba que no contamos con las 125.000 tarjetas todas aquellas personas que se desplazan o bien por motivos laborales o bien porque visitan nuestras islas.

Hay otro hecho evidente: la sanidad ha mejorado mucho en estos 20 años; las pruebas diagnósticas que se realizan, el tiempo que se emplea en ellas, las prestaciones que se ofrecen, son mucho mayores y las instalaciones son las mismas, lo que se traduce en la necesidad de crecer y de mejorar las infraestructuras y los servicios que se ofrecen. La verdad es que echamos de menos un plan director que permitiera contemplar este crecimiento y este desfase que se ha producido, pero ya que ni tan siquiera se ha planteado su redacción por parte de los responsables de la conselleria, hemos presentado esta moción después de haberla consultado con profesionales, que son los especialistas y los que conocen la situación real del hospital.

En el primer punto de la moción planteamos la necesidad de incluir en el Plan de infraestructuras sanitarias la construcción de un nuevo edificio hospitalario en Can Misses con el fin de aprovechar el actual edificio y poder ampliar así las dependencias existentes, permitiendo incrementar el número de camas y de servicios que a día de hoy se ofrecen. De hecho tengo que recordar que el presidente del Consell, el Sr. Palau, solicitó la construcción de un nuevo hospital; la consellera dijo que se iba a llevar a cabo un estudio de las necesidades. Pues bien, nosotros entendemos que no hace falta llevar a cabo dicho estudio, sino que hay algo que se constata y es que ese crecimiento que hemos demostrado tanto en el número de tarjetas sanitarias como en el número de servicios que se deben ofrecer permitirían la construcción de un nuevo edificio en las mismas inmediaciones de Can Misses y así poder aprovechar lo que hay a día de hoy. La consellera en esa interpelación comentó que el plan estaba abierto a nuevas aportaciones y que era dinámico. Si decide apoyar esta iniciativa se demostrará que efectivamente hay interés en mejorar las infraestructuras sanitarias en Eivissa.

El día que la consellera inauguró la nueva sala de pediatría en el hospital no había ni una cama vacía, y había pacientes en urgencias esperando a que se produjeran altas para poder ingresar. Esta situación se repite con mucha frecuencia, lo que demuestra que es necesario ampliar el actual hospital para poder ofrecer la atención que requiere la ciudadanía.

Hace un momento comentaba que la sanidad ha mejorado notablemente en los últimos años, y hay determinados servicios que en un principio no se consideraban pero que a día de hoy cada vez se utilizan más. De hecho tenemos que hablar de que es necesaria la incorporación de esos nuevos servicios. Yo lo comenté en la interpelación: no se puede entender cómo es posible que en el Hospital de Can Misses no se puedan atender los accidentes de tráfico porque no existe la plaza de neurocirujano; entendemos que es necesario y urgente que dicha plaza se cubra para poder así atender a todas aquellas personas que sufran accidentes de tráfico.

Lo mismo sucede con el tema de las resonancias magnéticas. Estamos en pleno siglo XXI y no se puede comprender que un hospital de referencia como es el de Can Misses no disponga de la maquinaria necesaria para poder llevar a cabo las pruebas de resonancia magnética. Lo mismo sucede con la cirugía maxilofacial y la vascular, dos servicios que deben ser

incorporados para beneficio de los pacientes que deben someterse a estas intervenciones; así como la hemodinámica, que a día de hoy se tiene que realizar en una clínica privada por profesionales que se desplazan a Ibiza pero que una vez realizadas dichas intervenciones se marchan. Esto ocurre que a veces pueden suceder problemas, y estos problemas tienen que esperar a que vuelvan los especialistas o si no se tienen que enviar a los pacientes a la UCI para que no pongan en peligro su vida.

El punto 3 de la moción insta a que se inicien las obras de los quirófanos en el primer trimestre de este año. Llevamos más de dos años oyendo de manera reiterada que las obras se iban a iniciar ya. Por eso planteamos el compromiso por parte de este parlamento en que dichas obras comiencen, son muy necesarias y no pueden esperar más. Ha habido polémica con el tema de los quirófanos y el número de los quirófanos. De hecho había especialistas del Hospital de Can Misses que instaban a que se pudieran llevar a cabo encima de lo que es el edificio del hemodiálisis; esto se ha descartado completamente por tema de lo que es la infraestructura del edificio y al final se ha optado porque se construyan 6 quirófanos. Bien, es lo que hay, no se pueden de momento llevar a cabo los 8 quirófanos que era lo que solicitaban los profesionales del Hospital de Can Misses, pero sí que entendemos que se tienen que iniciar las obras cuanto antes, y por eso presentamos en este punto de la moción que dichas obras se inicien dentro de este primer trimestre del año 2006.

Quiero exponer otra razón para que la ampliación del hospital se lleve a cabo: en el momento en que los quirófanos estén listos, y sabemos que es necesario y apoyamos, además, el crecimiento de los mismos, va a ocurrir una cosa, se va a poder operar más, se va a permitir operar más, pero si no hay camas suficientes para poder llevar a cabo los ingresos de los pacientes, nos vamos a encontrar que los quirófanos podrían estar operando mayor número de pacientes pero que al mismo tiempo no habría camas suficientes para que estos pacientes estuvieran ingresados. Por lo tanto, ésta es una razón más, un motivo más para que la ampliación del hospital de Can Misses se pueda llevar a cabo con un nuevo edificio hospitalario.

Entendemos que un binomio como es el que existe entre operaciones quirúrgicas e ingreso de los pacientes se tiene que resolver de una manera conjunta, y para ello, al mismo tiempo que hablamos de ampliación de quirófanos, podamos hablar también de ampliación del hospital con nuevas camas para poder tener a los pacientes ingresados en el hospital.

Mientras se llevan a cabo las obras de los quirófanos, la única manera de resolver la lista de espera y que no se tengan que desviar pacientes a la sanidad privada es que se pueda operar por la tarde. De hecho, además, se llevó a cabo, durante un mes aproximadamente se pudo, los profesionales de la sanidad del hospital de Can Misses operaban por la tarde, y permitió, en cierta manera, reducir el número de personas que esperaban a ser intervenidos y además, sobre todo, permitió que no tuvieran que ser desviados a la clínica privada.

Esto es un tema que nosotros hemos discutido y discutiremos porque, a nuestro entender, priva lo que es el deseo del paciente. Y ¿qué es lo que quiere el paciente? Pues que sea operado por su médico, aquél que le ha estado llevando durante

todo el proceso. ¿Qué ocurre? Que si durante los seis meses de lista de espera no es operado, se desvía a la privada en donde no va a ser operado por su médico, si quiere; pero ¿qué ocurre si no quiere? ¿Qué pasa con aquellos pacientes que han decidido que no se operen? ¿Permanecen en la lista de espera y son llamados o realmente se encuentran en la situación que se quedan al margen de poder ser operados?

Para evitar todo esto, nosotros proponemos como un punto de la moción que se puedan llevar a cabo operaciones en el horario de tarde para evitar esta situación y así poder evitar que el paciente tenga que estar decidiendo si quiere ser operado en una clínica privada o si tiene que esperar más tiempo a operarse en el hospital público.

Al principio de mi intervención hice referencia al incremento de la población que tenemos en verano, tanto de personas que vienen a trabajar como de visitantes. El servicio de urgencias realiza un trabajo encomiable, pero no se puede pedir el mismo resultado en el invierno que en el verano cuando atienden a muchas más personas. Es de sentido común que se dote de más personal y medios a este departamento los meses de verano, esta reivindicación no puede ser rechazada, el ser humano tiene unas limitaciones y no podemos exigirle más de lo que pueda dar; de hecho, el verano pasado, el servicio de urgencias del hospital de Can Misses mantuvo la misma plantilla y los horarios que tenían y las guardias eran muchísimo más extensas de las que normalmente se recomiendan. Por lo tanto, nosotros solicitamos en esta moción que se garantice el incremento de los profesionales en el servicio de urgencias para que puedan dar lo que es un servicio de calidad.

En la interpelación también le pregunté a la consellera porqué en el hospital no se realizaban intervenciones de ligaduras de trompas y vasectomías; la consellera no me respondió, pero tampoco lo hizo a un número importante de personas que reclaman este servicio. La verdad, no entendemos por qué no se lleva a cabo, en muchos casos son necesarias, y los problemas que causan a muchas personas que demandan estas intervenciones debería hacer reflexionar a la consellera para que cambiara de opinión. Lo que no se puede consentir es que haya ciudadanos de primera y ciudadanos de segunda, es decir, aquéllos que tienen dinero para poder pagar la operación en un centro privado sí que pueden llevar a cabo lo que es una ligadura de trompas o una vasectomía, sin embargo aquéllos que sus recursos económicos no les permite, no tienen derecho ni tan siquiera a entrar en una lista de espera, no hay lista de espera para las operaciones de ligaduras de trompa ni de vasectomía en el hospital público. Y esto no se debe permitir, de hecho, además, son operaciones o son intervenciones que en muchos centros públicos se llevan a cabo y, sin embargo, en el hospital de Can Misses, no sabemos por qué motivos, no se pueden realizar. Y entendemos que esto es un agravio comparativo que no se tiene que permitir.

En cuanto al punto 7 de la moción, instamos a que se inicien las obras de los centros de salud que tanto ha anunciado la consellera, y es verdad que si hay interés de llevarlo a cabo damos el plazo de seis meses para que se puedan licitar y se puedan iniciar. Al día de hoy la única obra que está iniciada es el centro de salud de Vila, y eso que la consellera siempre ha criticado mucho al Ayuntamiento de Vila por el tema del centro de salud, pero al día de hoy es el único que está en marcha; de

momento los otros todavía están, se supone, redactando los proyectos. Por lo tanto, entendemos que es necesario que se lleve a cabo el inicio de dichas obras, sobre todo si tenemos en cuenta que ha sido denunciado el tema incluso por los sindicatos médicos de que muchos médicos de familia pasan consulta a 25, hasta 30 pacientes diarios, y las listas para poder recibir una consulta en algunos casos llegan hasta los 7 días. Por lo tanto, entendemos que para poder llevar a cabo esa regularización de lo que es todo el servicio de atención primaria se necesita cuanto antes la construcción de estos centros de salud.

Y por último, y el último punto de la moción, reflejamos una situación que al día de hoy se está dando en el hospital de Can Misses, y es aquellos profesionales que por hache o por be no estén de acuerdo con la política que se está llevando a cabo en el hospital, son o bien desplazados o de alguna manera son coaccionados, alguno de ellos incluso ha tenido que marcharse de la isla por no estar de acuerdo con la política que se lleva a cabo desde el hospital de Can Misses. En una democracia del siglo XXI no podemos permitir que por cuestiones de diferencias o criterios en cuanto a lo que es la gestión de un centro hospitalario, a profesionales que puedan tener una carrera brillante se les margine o se les aparte de su servicio simplemente por no comulgar con las ideas de aquéllos que dirigen los centros hospitalarios.

Por lo tanto, entendemos que la moción que presenta nuestro grupo es una moción que refleja claramente una serie de deficiencias y que además aportamos soluciones para que dichas se puedan llevar a cabo y corregirlas. Desde nuestro grupo, nuestra posición es la de plantear y la de sugerir medidas que se puedan llevar a cabo, desde lo que es el Govern balear y el Grupo Parlamentario Popular es ejecutar dichas medidas para que puedan resolverse los problemas que al día de hoy tenemos en la sanidad pública. Siempre lo hemos dicho, defenderemos la sanidad pública por encima de cualquier otro sistema sanitario que pueda desfavorecer sobre todo aquellos ciudadanos y ciudadanas que tienen derecho a recibir la mejor sanidad y que sea de calidad, y en Eivissa tienen más derecho que nadie.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds ha presentat una esmena de modificació, RGE núm. 618/06. Té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Breument, perquè estam d'acord amb el contingut global d'aquesta moció. L'esmena que presentam nosaltres formalment, de modificació d'un dels punts, en realitat és ampliar i concretar una mica més aquest punt. Així i tot vull fer unes consideracions de caràcter general sobre les infraestructures sanitàries a l'illa d'Eivissa.

Jo crec que hi ha, i en això hi estarem tots d'acord, m'imagín, una sèrie de deficiències, de mancances importants quant a infraestructura sanitària, però també pens que hi ha una altra cosa que és tant o més preocupant que és l'absència d'un projecte, d'un pla, d'una idea de cap on hem d'anar, de fer les

coses de manera programada, estudiant la realitat i procurant millorar-la. Això crec que és tan greu com el fet de les pròpies mancances que hi ha avui en dia.

Confirmació del que dic és el Pla d'infraestructures sociosanitàries 2004-2010 és fum, no hi ha estudis, no hi ha concreció, les dates que s'hi explicaven no s'han complert i no s'estudiava el futur de la gran infraestructura sanitària de l'hospital de la Seguretat Social, de l'hospital de Can Misses; no es preveia i no hi ha aquesta idea global, sí fer actuacions puntuals sense massa lògica interna. I l'hospital de Can Misses evidentment té problemes, té deficiències, té saturacions de diversos serveis, però curiosament, al mateix temps, té espais infrautilitzats o espais sense cap tipus d'ús. Es donen aquestes coses, es fan obres que es treuen a l'exterior, però a l'exterior a una distància d'uns quatre metres i que no es preveu, bé, d'entrada s'eliminen els aparcaments, que també és una qüestió necessària a un complex hospitalari, s'eliminen els aparcaments, podrien haver quedat en soterrani o en planta baixa, no, s'eliminen, i no es preveu que damunt aquest edifici es puguin instal·lar altres coses, per exemple els quiròfans, com han demanat diversos professionals. Jo seguec sense creure que hi hagi cap impossibilitat tècnica, però evidentment no hi ha hagut planificació i preveure aquesta possibilitat.

Per tant, a la nostra esmena què demanam? Estam d'acord que es posi en marxa d'una vegada el tema de la reforma dels quiròfans, en tres mesos, com es diu aquí, però que aquesta reforma dels quiròfans es faci de tal manera que mentre es fa no s'inutilitzin una part d'aquests quiròfans i no sigui obligatori enviar-los a la clínica privada, com estava previst, com es fa habitualment. I per altra banda, que siguin suficients per a les necessitats actuals i per a les previsible en el futur, si volem que l'hospital tenguí una vida una mica llarga, planificada.

Alguns professionals diuen que són necessaris vuit quiròfans, jo no m'atrevesc a dir que aquesta sigui la xifra ideal, la correcta, sembla bastant lògica, però tampoc admet que se'm digui que n'és una altra perquè, efectivament, no s'han fet estudis, no s'ha planificat sobre aquest tema.

I realment la història d'aquestes reformes és una mica preocupant, perquè, en principi, no es consideraven urgents; després de diversos problemes creats als quiròfans, s'avancen les obres. Es diu que es passaran de quatre a cinc, després diuen, no, en lloc de cinc, seran sis, però els farem al mateix lloc on ara n'hi ha quatre. No sé molt bé com serien, i es faran obres als quiròfans mentre els quiròfans funcionen, en tancarien dos i es farien obres i altres dos seguirien funcionant; la resta, el que no es pogués atendre a les clíniques privades. Realment és preocupant. Una de les excuses que es deia per a no poder fer el nou Son Dureta a Son Dureta eren les molèsties que causen les obres, tal vegada a un bloc diferent dins el mateix solar; no, obres als quiròfans i estan funcionant els quiròfans.

I l'última solució tampoc és molt millor perquè manté això: obres en els quiròfans mentre alguns funcionen i a més en feien dos de provisionals a una altra planta, amb tots els costos que té això. Jo pens que, sincerament, és exigible i hi ha solucions tècniques, hi ha lloc ara mateix, perquè hi ha l'edifici que s'ha fet fora de l'hospital, hi espais no utilitzats dins l'hospital perquè es faci l'obra en condicions; que treballin els quiròfans actuals mentre es facin les obres, que no s'interrompin, que no

es facin coses simultànies i es facin els quiròfans necessaris a un altre lloc, que podria ser tant damunt l'edifici de diàlisi, com utilitzant aquests espais.

En qualsevol cas, que es faci un pla global de quines són les necessitats, quins serveis podem dur a l'exterior, molt diversos, tota l'administració que ocupa part de l'edifici de l'hospital es pot treure a l'exterior, es poden treure altres coses, i que es faci una reforma amb condicions i una ampliació que deixi aquest hospital que pugui servir per a les necessitats actuals i les d'un futur, dels pròxims anys, amb aquesta visió global.

Per tant, la nostra esmena, creim, que en el punt 3 completava la del Partit Socialista; en tot cas, estam d'acord amb la seva moció i la votarem tota conjuntament, inclòs també evidentment el fet preocupant de la persecució política o eliminació d'elements que s'atreveixin a criticar alguna de les decisions, encara que siguin en alguns casos professionals dels millors que han passat mai per l'hospital de Can Misses, però si no combreguen amb les idees de la direcció o si es permeten fer alguna crítica, per exemple de la desviació cap a clíniques privades, són apartats de l'hospital de Can Misses, i així, lògicament, les coses no poden anar bé.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè estam d'acord amb tots els punts que exposa aquesta moció. Les mancances en temes sanitaris i principalment en infraestructures i manca d'alguns serveis ho hem denunciat durant molt de temps; els retards en l'inici de les obres de vegades faig la broma que l'any que ve començaran les obres, perquè l'any que ve sempre ve, però és així. La consellera ens va prometre el 2003 que l'any que ve començarien, i cada any ens diu l'any que ve i encara no han començat.

Per tant, el suport a totes aquestes obres que ens proposen; que els quiròfans es comenci ja dins aquest primer trimestre i així serà una manera de garantir que el 2007 la consellera els pugui inaugurar abans de les eleccions. I evidentment el suport a aquests nous serveis i a aquesta iniciativa d'obrir els quiròfans els horabaixes.

Una manera de garantir l'atenció sanitària dins el sistema públic és invertir en el sistema públic, i aquest Govern, en el qual hi ha la Sra. Castillo al front de la conselleria, en lloc d'invertir en servei públic desvia pacients a la privada, amb la qual cosa, poc a poc, el servei públic, totes aquelles coses que s'han d'anar millorant no només no les millora sinó que no se'n fan de noves. I això significa que en el futur el sistema sanitari d'aquestes illes encara pot estar molt pitjor.

Per tant, una manera de fer rendibles els pocs doblers públics que hi ha a totes les administracions i a la nostra

especialment, és invertir en allò que és necessari i sobretot en allò que és públic i donarà servei a tota la comunitat.

Res més, bé, sí, efectivament, que també donam suport a aquest punt que demana que no hi hagi més persecucions polítiques. Aquí pareix que si les fa segons quina part dels partits polítics o de les idees polítiques no és una persecució política, sinó que és simplement arreglar problemes tècnics, però evidentment si han parlat amb qualcú que coneix aquests temes de més prop, les sospites són que realment persecucions polítiques i no temes tècnics.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Permeti'm que abans de començar la meua aportació, faci una salutació especial a aquests il·lustres ciutadans d'ASPACE que avui ens honoren amb la seva presència, sempre és un goig conèixer-vos i estimar-vos i naturalment vos saludam d'una forma absolutament afectuosa.

(Alguns aplaudiments)

Dit això, voldria dir que quan me varen donar la informació per preparar aquesta proposició no de llei i vaig veure la data de dia 16 de desembre vaig pensar que efectivament els problemes que du sempre el Parlament, de vegades debatem coses que ja estan passades, però veig que vostès venen aquí i defensen el mateix que varen escriure dia 16 de desembre, i naturalment això és una proposició de llei que jo definiria com a absolutament extemporània.

Per una altra part, vostès sempre diuen, un dels atacs que li fan a la nostra consellera és que és una consellera mediàtica i que, per tant, té una grandíssima capacitat de comunicació; jo dic que té una grandíssima capacitat de comunicació perquè fa coses i perquè gestiona com probablement no s'havia gestionat mai la sanitat d'aquesta comunitat, però el que sí està clar és que vostès segueixen sense entendre el que aquesta capacitat de comunicació diu. Per tant, jo els suggeriria afectuosament que tenguessin una entrevista formal amb la consellera perquè ella els pogués explicar que la majoria de coses que vostès demanen aquí ja s'estan fent i que les que no es fan, algunes de les que vostès proposen, no es fan exclusivament perquè l'Ajuntament d'Eivissa, del qual vostès formen part, no cedeixen els terrenys adequats. Per tant, imaginin quin fandango que tenim, el que demanen vostès ja es fa i el que no es fa, no es fa per mor de vostès, i vostès venen aquí i fan una proposició no de llei. La veritat és que me costa entendre-ho, però, per respecte parlamentari, els contestaré les coses puntualment.

A la seva primera proposta diuen que el president del consell insular, efectivament el president del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que és un home llest i que es preocupa pels seus ciutadans, demana si és necessari, si es farà un hospital nou a Eivissa. I en aquest mateix Parlament es fa una proposta de

resolució que vostès aproven per dir que es crearà un grup de treball que estudiï si això és necessari o no, i amb això estam; ningú ha dit que no es faci, hem dit que abans d'iniciar una obra d'aquesta envergadura precisam d'una anàlisi de professionals que ens diguin si això és necessari o no; si ens diuen que és necessari es farà i si ens diuen que no és necessari no es farà, però en aquest moment la consellera només està fent el que li diu el propi Parlament de les Illes Balears, que és que creï un grup, i l'ha creat i s'està fent.

Número dos. Vostès ens parlen dels concerts de la clínica privada, amb la qual vostès tenen com a una espècie de fixació. Per cert, jo els demanaria, clar, com que un dia ve un i un dia ve l'altre a defensar els temes, i de vegades jo no sé ja amb qui ho hem parlat, quan vostès governaren durant quatre anys vostès varen tenir externalitzats els serveis de neurocirurgia i la resta de serveis i jo no entenc quin problema teniu que se segueixin fent aquests mateixos serveis que durant quatre anys vostès varen tenir a la clínica privada d'Eivissa, els facem nosaltres ara; què és que vostès poden i nosaltres no podem? Nosaltres treballam, segurament igual que vostès, segurament amb més eficàcia, per als problemes dels ciutadans de la comunitat. I qualsevol expert que hagi anat dos dies a escola, sap que un hospital de referència té especialitats que no les pot tenir una comunitat dels habitants que hi ha en aquests moments, perquè no hi ha nivell de treball. I per tant, si nosaltres donam la solució als problemes de la forma més adient, en aquest cas amb un concert, que repetesc, vostès ja feien, no entenc on és el problema.

Tercer punt. Ens diuen això dels quiròfans; jo els convit, afectuosament, que conversin amb la consellera avui i facin una visita guiada, amb una persona que sigui capaç de transmetre'ls que això s'està fent, estan fent en aquests moments això. Vostès demanen 8 quiròfans, bé, i jo en demanaria 34, però per anar-hi a menjar pa amb oli, perquè no es necessiten 8 quiròfans, es necessiten 6 quiròfans, que és el que hi haurà en el bloc quirúrgic quan s'hagi acabat. Per cert, senyora Abascal, dit amb tot el meu respecte, una de les coses que ningú discuteix és que precisament a mesura que es fa la medicina moderna hospitalària, precisament són necessaris menys llits, *menos camas*, sí senyora, perquè la cirurgia menor i totes aquestes qüestions -això ho pot consultar a qualsevol-, jo no som capaç d'explicar-li d'una manera, pel que veig, que vostè m'entengui, però si qualcú li pot explicar li demani els hospital d'avui en dia tenen tendència a posar manco llits, perquè el sistema modern assistencial fa que la cirurgia, tant la cirurgia menor, que fins ara utilitzava llits i recursos, doncs no es necessitin. I això jo crec que és quasi quasi de sentit comú.

Ens demanen un pla d'estiu, ho deix al president, a la seva atenció, és aquí el Pla d'estiu, està en marxa, la consellera, mediàticament, ja ho ha comunicat; amb professionals concrets, amb pressuposts concrets, és aquí a la seva disposició, no tenc res més a dir.

Ens demanen també que el tema del centre de salut des Viver, totes les coses que vostès demanen, repetesc, ja estan en marxa, i les que no hi estan, per problema exclusiu de l'Ajuntament d'Eivissa.

Quant al tema de si començam en el primer trimestre, en el segon trimestre i que s'estan construint els centres de salut, jo

els torn demanar: hi ha un projecte d'un pla d'infraestructures que mai no s'havia fet en aquesta comunitat, on, quan i amb quina finançació es farà cadascuna d'aquestes coses, i vostès ens diuen que no hi ha planificació; escoltin, no ho sabem transmetre millor, és que està fins i tot per escrit "Plan de Infraestructuras del Govern de las Illes Balears", especificat cada cosa, on hi haurà, on estarà, i això en aquests moments s'està realitzant. Per què s'està realitzant? Perquè les coses s'han de fer en funció de la legalitat vigent, i això implica licitació, procés administratiu, problemes de terrenys, tot això s'ha anat superant i per això ja s'està pràcticament començant el cent per cent del que vostès ja demanen aquí.

Persecució política? Bé, jo crec que de vegades passen aquestes coses, que un diu una cosa, l'altre la repeteix i, a base de dir-la doncs dóna la sensació que existeix el problema. Jo els dic: fins aquí on jo sé, per la demanda d'informació que he sol·licitat, perquè si el que vostès diuen fos ver, jo estaria igualment d'indignat que hi estan vostès, els dic, si el que vostès diuen és ver vagin als seus, les persones que ho pateixin que vagin als tribunals. Si no és així, no segueixin dient mentides; per favor, això de la persecució política és una abstracció i aquesta abstracció l'haguéssim poguda fer molts dels que estam seguts ara fa tres anys, i no varem fer tanta comèdia, varem entendre que eren altres temps. En qualsevol cas, els dic: si el que vostès diuen és ver, vagin als tribunals, si no, callin damunt aquest tema.

I en referència, i per acabar, els diré: vostès parlen d'operar els capvespres i ho tornen dir, i tornen dir això dels capvespres; escolti, estam operant els capvespres al dia d'avui un 26%, les xifres són el que són definitives, tot el que és fer volar coloms és una altra cosa; avui, al dia d'avui, 5, 6, 7 de febrer del 2006 nosaltres estam operant un 26% més els capvespres del que vostès operaven i venen aquí i demanen que operem els capvespres, escolti, és que operem els capvespres, i un 26% més del que vostès feien. De manera que jo no som capaç amb totes aquestes xifres i amb totes aquestes realitats de transmetre-los-ho d'una altra manera, ho he intentat fer de vegades amb tota la capacitat mel·líflua i poètica de la comunicació, de vegades amb passió com ara, de vegades aixecant el to, però veig que som incapaç. Escoltin, no ho sé fer millor, vagin a la consellera, li demanin a l'entrevista, un passeig guiat i vegin la realitat de les coses i després ens tornem si a vostès els ho pareix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar. Sra. Patrícia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Primero de todo agradecer el apoyo del Partido Socialista de Mallorca y decirle a Esquerra Unida que aceptamos la enmienda que plantean y por lo tanto la incorporaremos.

En cuanto al representante del Partido Popular, ¿sabe el problema que tiene? Que no nos convence porque no dice la verdad y como no dice la verdad por lo tanto es imposible que usted pueda convencer. Y le digo una cosa: ¿usted ha ido a Eivissa a conocer la realidad y la situación de Eivissa y se ha

paseado con profesionales de Eivissa, no con la consellera, que ella, por supuesto, tendrá una visión muy determinada de la situación? Yo le digo que yo he estado reunida con profesionales del hospital de Can Misses y de los ocho puntos que aquí se dice no se está llevando a cabo más que la construcción del centro de salud de Vila, que siguen ustedes metiéndose con el Ayuntamiento de Eivissa que, al día de hoy, es el único que ha permitido y ha cedido los terrenos para su construcción, yo no sé qué más quieren del Ayuntamiento de Eivissa.

O sea, resulta que hay en proyecto otros centros en otros municipios y no están en marcha, y el de Eivissa, que tantos problemas les ha supuesto a ustedes, resulta que es el único que al día de hoy se ha firmado el convenio y están las obras en marcha. Por lo tanto, dejen ya de demonizar a un ayuntamiento que está haciendo lo mejor para los ciudadanos, y no estamos aquí por defender las cuestiones de los ayuntamientos, estamos para defender lo que es la política general de las Islas Baleares.

Por lo tanto, en primer lugar, en cuanto al tema de un nuevo edificio hospitalario, mire, yo me acuerdo que cuando el Sr. Presidente del Govern, el Sr. Matas, llegó aquí, a este Parlament, lo primero que dijo que ellos iban a gestionar, que los estudios los mínimos posibles, que no se iban a llevar a cabo estudios porque lo importante era buscar soluciones para los ciudadanos de Baleares; pues bien, nosotros estamos ofreciendo una solución, que es la construcción de un nuevo edificio hospitalario, aprovechando la zona y los servicios existentes. Y esto está comprobado, lo he dicho claramente y lo dice en la exposición, hemos pasado en veinte a duplicar más del doble de las tarjetas sanitarias, y las dimensiones del hospital al día de hoy han quedado pequeñas.

Por cierto, en cuanto al tema de las estancias en el hospital, efectivamente se llevan a cabo muchas operaciones de cirugía menor, pero también hay operaciones más agresivas que requieren de un mayor tiempo de hospitalización, operaciones que antes no se realizaban en Eivissa y ahora sí se llevan a cabo. Se lo digo, muchos días el hospital no tiene una sola cama libre, y no lo estoy diciendo yo porque me apetezca aquí plantearlo es porque es una realidad evidente y ante las realidades uno lo que tiene que hacer es buscar soluciones, no hablar en plan demagógico de que todo se está haciendo cuando no es verdad, porque eso es querer engañar a los ciudadanos y no se merecen ese engaño.

En cuanto al tema de los servicios, que nosotros decimos que se incorporen, no hay neurocirujano en el hospital de Can Misses, no hay al día de hoy esta plaza, y no se puede atender un accidente de tráfico, se tiene que desviar a una clínica privada. Y yo no tengo ningún interés en que la clínica privada se beneficie así cuando el dinero es del Govern balear, el dinero es de los ciudadanos y se tiene que invertir en la sanidad pública, que es la que realmente importa a los ciudadanos, es la que les da las garantías totales.

En segundo lugar, no hay resonancia magnética tampoco, está también concertada con una clínica privada. Tampoco hay cirugía vascular, tampoco hay maxifacial y no hay hemodinámica, por lo tanto, no se está cumpliendo este punto, ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor, si són tan amables.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

... así de claro.

En cuanto al tema de los quirófanos, no se están construyendo todavía, no se están arreglando, o sea, al día de hoy no se han iniciado las obras; por lo tanto, yo estuve el otro día con un profesional hablando y me dijo: no hay nada. Y lo conocerá, está dentro del hospital y se pasa bastantes horas, por lo tanto me imagino que sabrá él algo más de lo que usted o yo podamos saber en este caso. Y el tema de los quirófanos no somos nosotros que queremos los ocho quirófanos, son los profesionales del hospital de Can Misses quienes han dicho: mejor, ya que se van a hacer estas obras, mejor hacerlo con previsión de futuro. Lo he dicho, no ha habido un plan director en este hospital para nada, un plan director que permitiera, digamos, en su conjunto, saber qué se quiere para el hospital de Can Misses y para lo que es la sanidad de Eivissa no hay. Por lo tanto, si ya se van a hacer estas obras mejor esa previsión.

En cuanto al Plan de infraestructuras, tampoco tiene, no está temporalizado, no hay tiempo, es de 2004 a 2010, pero no habla de fechas concretas en cuanto a las obras.

Ah, una cosa que se me olvidaba que es interesante, usted hablaba de que nosotros teníamos concertados con clínicas privadas determinados servicios en los cuatro años anteriores, le recuerdo que el traspaso de competencias de sanidad se realizó el 1 de enero de 2002 y era el Partido Popular el que estaba en Madrid y quien tenía, año y medio, año y medio, del 1 de enero de 2002 a mayo de 2003 no llega ni a año y medio, con lo cual no es el traspaso de competencias, no nos achaque algo que hacía el Partido Popular en Madrid, otra cosa que falta a la verdad.

Por lo tanto, señor diputado, en esta moción hemos planteado soluciones a la situación de Eivissa y Formentera en cuanto a la sanidad y ustedes, como siempre, están de espaldas a lo que los ciudadanos quieren en este caso, y ellos son los que solicitan que tengamos una sanidad pública de garantías, ellos apuestan por la sanidad pública de garantía y nosotros estamos con ello. Por lo tanto, los puntos que nosotros planteamos aquí son totalmente en positivo y, como siempre, ustedes estarán en contra solamente por el hecho de que los planteamos nosotros.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Abascal. Senyores i senyors diputats, ens podem preparar per a la votació. Passam a la votació.

22 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció. Per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

IV. Compareixença del conseller d'Educació i Cultura, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2386/03, relativa a escolarització

equitativa de l'alumnat d'origen estranger entre els centres públics i els concertats, aprovada per la Comissió de Cultura, Educació i Esports, en sessió de dia 30 d'octubre del 2003 (escrit RGE núm. 10062/05, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

A continuació, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller d'Educació i Cultura, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2386/03, -pregaria un poquet de silenci, si són tan amables- relativa a escolarització equitativa de l'alumnat d'origen estranger entre els centres públics i els concertats, aprovada per la Comissió de Cultura, Educació i Esports, en sessió de dia 30 d'octubre del 2003, escrit RGE núm. 10062/05, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Aina Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, dia 30 d'octubre de l'any 2003 va ser presentada, concretament per la diputada Sra. Rosselló, del Grup Esquerra Unida i Els Verds, per a la seva discussió, una proposició no de llei relativa a l'escolarització equitativa d'alumnat d'origen estranger en els centres públics i concertats. Aquesta proposició va ser aprovada per tots els grups de la cambra, si bé és cert que amb una modificació, amb una esmena presentada pel Grup Popular que feia referència als terminis d'aplicació de l'esmena.

Efectivament, a la proposició de la Sra. Rosselló s'instava el Govern a prendre les mesures pertinents en un termini de tres mesos i l'esmena del Grup Popular, defensada pel diputat Sr. Gornés, deia textualment: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a presentar progressivament i al llarg dels propers cursos un paquet de mesures tendents a aconseguir l'objectiu que l'alumnat d'origen estranger sigui distribuït de forma equilibrada entre tots els centres sostinguts amb fons públics, independentment de la seva titularitat", o sigui, entre centres públics i centres concertats.

També, vostè ho recordarà, el Grup Socialista ha presentat també diverses iniciatives en aquest sentit, ja que és un tema que ens preocupa i que tindrà conseqüències, segons les solucions que li donem, per a tot el sistema educatiu de les Illes Balears.

Sr. Conseller, jo li he de dir que les taxes d'escolarització d'alumnat estranger als centres de les Illes Balears avui, dia 7 de febrer del 2006, no sols no s'han equilibrat en aquest temps, sinó que, ben el contrari, any rera any han augmentat aquest desequilibri. Segurament aquí podem entrar en un debat de xifres, però jo crec que vostè és ben conscient, perquè hi ha diferents informes en aquest sentit que ens diuen que l'any 2000, 2001, el 79,88% d'alumnat estranger estava escolaritzat a centres públics i el 20,12 a centres concertats; l'any 2003-2004, que són les darreres que almanco jo tenc, les dades són 82,1, 17,9. Segurament no ens posaríem d'acord amb aquest tema de les xifres, però crec que vostè és ben conscient que l'alumnat estranger als centres públics augmenta dia rera dia.

Efectivament, la tendència és augmentar, considerant que cada dia hi haurà més reagrupacions familiars, molt ens temem, senyor conseller, que si no es prenen mesures la situació pot arribar a ser insostenible per als centres públics, ja que, com tota la comunitat educativa també sap molt bé, són els centres públics els que escolaritzen alumnat amb tot tipus de necessitats educatives especials. No vull dir que no n'hi hagi de concertats que també ho facin, n'hi ha, però són una minoria.

I efectivament, el fort creixement experimentat durant els darrers anys i la tendència ascendent en el nombre d'alumnes estrangers que s'incorporen anualment al sistema educatiu, concretament en el curs 2003-2004 16.000 alumnes estrangers, i el darrer curs del qual tenim dades, 2004-2005, 19.000 i busques ens demostren clarament la urgència de prendre mesures a fi d'evitar convertir les escoles públiques en guetos, que tots som conscients de quines poden ser o podrien ser les seves conseqüències.

Sr. Conseller, jo avui li deman quines accions ha duit a terme per millorar la situació i també, no pot ser d'altra manera, per donar compliment a la proposició aprovada l'any 2003. Ens agradaria que la resposta fos diferent de la que ens ha donat en altres ocasions, que és que no es pot fer res. Jo crec que hi ha solucions, senyor conseller, i crec que es poden fer coses.

Hi ha prou informació i pautes d'actuació que, sense cap excepció, recomanen que l'escolarització de l'alumnat estranger ha d'evitar la concentració d'aquests alumnes a determinats centres, i així consta, per exemple, a l'informe elaborat pel Consell Escolar de les Illes Balears l'any 2003, titulat Immigració i Educació a les Illes Balears, supòs que vostè el coneix. Aquest informe, a partir d'una anàlisi de la situació en el context de la nostra comunitat, aporta un seguit de propostes la primera de les quals seria la referida a l'escolarització.

Crec que aquí no cal mencionar, ja s'ha fet altres vegades, l'informe del Defensor del Poble de l'any 2002-2003, prou conegut, estic segura, per vostè i per totes les direccions generals de la seva conselleria, que incideix també i exactament damunt aquests mateixos aspectes de què parlam avui.

També voldria fer referència a una persona que jo crec que té prou credibilitat en aquesta comunitat, com és el Sr. Lluís Vidaña, qui, a la seva tesi Les migracions estrangeres a les Balears 1996-2003, diu: "Entre les propostes més urgents i viables podem destacar que cal corregir l'enorme diferència d'alumnat estranger a favor dels centres públics, ja que els centres concertats tenen, a tots els efectes, el mateix estatus que un centre públic. No hi ha, per tant, cap motiu objectiu perquè aquesta discriminació a les localitats on conviuen centres públics i concertats es dugui a terme. La normativa d'escolarització vigent permet l'actuació de l'administració en aquest sentit". Per tant, senyor conseller, jo crec que el que ens fa falta és voluntat política de donar solucions a aquests temes.

No podem obviar tampoc que l'escola pública atén, a més de la majoria d'alumnat immigrant, un alumnat amb problemes socials i de minories ètniques, i això provoca una fusió de la interculturalitat en la marginació i l'exclusió, fet que genera, al meu entendre, una situació explosiva que aquesta societat no vol, crec, ni es pot permetre.

Jo me deman, senyor conseller: quina integració es pot donar a un centre en què el 80% dels alumnes de l'aula són d'origen estranger? A quina cultura s'integraran aquests alumnes? És equilibrada aquesta distribució del 82 i el 17 dins les escoles públiques i concertades? Miri, Sr. Conseller, dins les escoles públiques s'hi poden posar molts recursos, vostè me dirà que ha fet programes, ha posat mestres i tal, però jo li dic, i així coincideixen tots els experts, que si no donam solució en primer lloc al tema de l'escolarització tot serà de bades. Podem fer petites passes, donar petites solucions aïllades, però, per suposat, no donarem solució al problema principal.

Per tant, Sr. Conseller, avui jo li deman quines actuacions ha pres la conselleria. No podem esperar, Sr. Conseller, a prendre decisions, ha passat el temps de les sorpreses, i jo li dic, Sr. Conseller, que ha arribat el temps d'actuar.

Moltes gràcies.

(El sr. Vicepresident primer substitueix el sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament es va presentar aquella moció i naturalment va ser temperada i racionalitzada per l'esma dels diputats del Partit Popular, perquè naturalment la moció era una moció absolutament irracional, impròpia de parlamentaris seriosos, però en fi, aquesta és una qüestió que tanmateix jo crec que en aquest Parlament no té, no té, ... sí, què me diu? A mi m'han dit que érem de la Gestapo avui de matí, o sigui que si vostès poden dir que jo som de la Gestapo o la Inspecció d'Educació és de la Gestapo, jo puc dir que algunes propostes de segons quins diputats no són massa racionals ni massa serioses, és que vostès només poden repartir llenya i no en poden rebre, és el sùmmum això. Però bé, anem a la qüestió.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Anem a la qüestió.

(Remor de veus)

Sí, i tanta com manca de *finezza*, no es pot vostè fer una idea.

Mirin, la proposta (...) la pretensió originària de en poc temps, en un extremat poc temps, a modificar l'equilibri dels alumnes assistents a l'educació de les Illes Balears.

Naturalment, com dic, aquesta moció va ser temperada i la diputada ha fet molt bé, a més, de reconèixer-ho, i deixava sense un pes immediat de compliment aquesta proposició. Per tant, com altres vegades ha succeït aquí, venim vinculats a un mandat de caràcter general, però no a un mandat sotmès a un termini estricte i limitat.

De totes formes, jo vull insistir que les mesures que s'han anat impulsant des del Govern tenen la pretensió de generar aquest equilibri, però, naturalment, des de la perspectiva d'uns postulats i d'uns criteris que són un criteri de llibertat d'elecció de centre, com a fil conductor, i un criteri d'igualtat com a fil conductor. I, la, ...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Perdó? Jo no sé si és compatible o incompatible ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, senyores i senyors diputats, respectin el Reglament i qui està parlant, tots tenim oportunitat de pujar aquí, els deman silenci i respecte. Continui senyor ...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies. Totes les modificacions que s'han fet al Decret d'admissió de centres, d'admissió d'alumnes a centres, van adreçades precisament a aconseguir un major reconeixement del dret de la gent a triar i també dels alumnes nouvinguts. O és que evitar la picaresca que es produïa amb els empadronaments, abans que es modificàs el Decret d'admissió no és millorar la situació d'igualtat? O és que impedir el frau fiscal que es produïa quan un pare presentava una declaració de renda i l'endemà en presentava una altra, que era la correcta, però davant el centre escolar es presentava la primera que era de pobresa total? O modificar aquestes qüestions no ha contribuït a una major igualtat entre tots, entre els que ja hi són i entre els que venen de fora? També els que venen de fora es veuen impulsats per aquestes decisions i suportats per aquestes decisions. Les mesures que s'han pres amb el Decret d'escolarització han anat per aquest camí, totes.

Per tant, aquesta és una qüestió per a mi fonamental i és alguna cosa que ja s'ha anat fent i és alguna cosa que s'ha anat modificant, de la mateixa manera que, com que la llei no permet que hi hagi una única zona escolar, hem hagut de mantenir dues, tres, en aquest cas, zones escolars a Palma, que és on tenim el gran problema, perquè parlem bàsicament de Palma, Manacor, Inca, Maó, Eivissa, aquest problema als pobles no és tan fort, no és tan greu. És que el decret no ha anat en aquesta línia? Jo crec que sí. És que les modificacions respecte que compti el domicili laboral al mateix temps que el domicili on una persona viu no ha contribuït a aquesta llibertat que un alumne o un ciutadà que viu a una zona determinada pugui anar a un centre concertat que està a una altra? Totes aquestes possibilitats s'han anat obrint. O no és ver que a l'anterior govern només hi havia dues places per a alumnes amb necessitats educatives específiques i ara n'hi ha tres?

També he de dir una cosa en defensa del plantejament de l'anterior govern, en aquell moment aquestes places es

reservaven exclusivament per a nouvinguts i en aquests moments això no és així, això ho he de reconèixer, ho he de reconèixer i a més ho puc defensar allà on sigui, però, ho puc defensar allà on sigui perquè estic convençut que obram correctament, i a més hi ha resolucions judicials que suporten aquest punt de vista. Per tant, jo crec que s'han anat prenent moltes mesures que han anat en aquesta línia.

Clar, es treu un segon tema, i diu vostè ja sé que me dirà, ... Clar, doncs vostè endevina el que li diré i en fi, això només demostra doncs que fa un seguiment exhaustiu del que a la conselleria es fa, però naturalment jo els números els he de comparar, i efectivament, vostè, per aproximació, no estariem del tot d'acord, però més o menys maneja els números; jo li puc dir la situació en percentatges que m'he trobat i la situació en què estam ara. Ja ho he dit altres vegades aquí, però no m'importa repetir-ho: 81% l'any 2002-2003 d'estrangers estaven a centres públics, 81,25%; enguany, 80,81, els mateixos, no guanyarem ni perdrem per un punt, els mateixos, la situació és pràcticament la mateixa. Modificar aquesta, però això per què ho dic? Això ho dic per una cosa, ho dic perquè modificar aquestes situacions és molt complicat, molt difícil, no es pot, al meu mode de veure, escollir alumnes d'un centre i dur-los a un altre, i dir ara en llevarem deu d'aquí i en posarem deu, això no ho podem fer com a criteri orientatiu, hi ha d'haver un criteri de llibertat, al nostre mode de veure, que l'alumne intenti anar al centre que pretén.

I també vull dir que això es ve produint amb un alt grau de satisfacció. És a dir, més d'un 93% d'alumnes, més d'un 94% d'alumnes van al centre triat en primera i segona opció, és a dir quan els pares posen primera i segona opció, més d'un 94% dels alumnes van al centre que han demanat. Bé, alguna cosa tindrà a veure també això, aquest nivell, diguem, de satisfacció amb la realitat en la qual estam; o és que els hem de dir, no vagis aquí, has d'anar allà d'allà? Tampoc no ho veig molt clar, tampoc no veig molt fàcil que puguem fer això, també és un element que vull posar damunt la taula perquè vegi amb quina situació ens trobam.

Es fan coses i s'han fet coses, doncs sí senyora, s'han incrementat projectes, alguns, naturalment, existents de l'anterior legislatura, i a mi no m'importa reconèixer-ho, que en aquest sentit també es va fer un gran esforç; per exemple els programes d'educació intercultural, els dits tallers interculturals, és ver que existien i el que s'ha fet ha estat potenciar-los i fer-los créixer. No tenim un nombre de tallers que es feien l'any 2002-2003 perquè no hi havia estadístiques conegudes damunt això, però jo li puc que el 2003-2004 s'ha passat, vostè me demana fets, de 290 tallers a 325, i ha afectat d'un nombre de 60 centres a 90 centres. Dels anys anteriors no hi ha informació coneguda, però bé, segurament era menor, no vull dir molt menor, hi ha una corba de creixement notable, perquè passar amb un any de 60 a 90 centres és un creixement; passar de 290 activitats a 325 doncs també ho és.

Jo no li relataré les activitats perquè vostè és del món de la docència i les coneix, però tenen tots una marcada tendència intercultural, d'integració de fer que les persones nouvingudes s'integren, però que també coneguïn els seus orígens i la seva llengua, i hi ha des de tallers de ball mallorquí fins a tallers de xerrades sobre diversitat africana, sobre la cultura argentina, sobre cal·ligrafia xinesa, sobre contes mediambientals, taller

creatiu de mandales, hi ha una variadíssima oferta que arriba fins i tot a les danses orientals, com la dansa del ventre, perquè vegi una cosa ja absolutament de detall. El Sr. Sampol s'hi apunta.

Es duen també -perdó- altres activitats adreçades al professorat, com vostè sap, i també aquestes activitats doncs han tengut un creixement d'expansió i de creixement.

Me queda poc temps, però no vull deixar de parlar un moment també dels programes d'integració de l'alumne immigrant, amb els objectius que ometré perquè són prou coneguts, bé, doncs aquests tallers també han tengut un creixement. I el nombre de personal, vostè me diu, me dirà el nombre de persones, doncs clar que li diré perquè estic orgullós que hi hagi hagut un creixement en aquesta qüestió, el nombre de professors d'atenció a la diversitat, que són els adreçats específicament a fer que aquesta integració sigui (...) doncs també ha crescut i s'ha arribat als 312, sumant primària i secundària, que són doncs 60 més que els que hi havia abans en el curs 2002-2003, 60 professors més dedicats a aquestes qüestions específicament d'integració dels alumnes.

Per tant, jo crec que, bé, llavors altres programes com "Vivim plegats", el PADIC que vostès ja en el seu moment impulsaren, i no detallaré perquè no vull cansar l'audiència. Però naturalment, el reequilibri, que jo crec que té dos vessants, té un vessant dins el propi centre, de desfer les desigualtats que hi pugui haver en el moment que un arriba i es troba un centre, aquesta és una qüestió òbvia i important; i també la redistribució, jo el concepte redistribució consider que ha de ser un procés natural, consider que ha de ser un procés basat en la voluntat i consider que ha de ser un procés basat en dinàmiques no imposades als centres, als ensenyants. És ver que el sector públic, com suportava fa uns anys també, la gran part d'aquests alumnes, però jo crec que això no té perquè ser dolent, perquè acceptar que això és dolent és acceptar que és millor l'ensenyament concertat que l'ensenyament públic. Jo crec que els prejudicis no estan entre els nins, jo crec que els prejudicis no estan entre els alumnes, els prejudicis estan a la societat; vostè, que coneix aquest món molt bé, sap perfectament que quan va a una escola d'infantil on hi ha un gran percentatge d'alumnes estrangers, els alumnes entre si no tenen cap problema de comunicació ni de relació ni d'integració dins la nostra cultura. Clar que hi ha dificultats, clar que no és fàcil, clar que s'hi ha de treballar, però s'hi treballa, s'hi dediquen molts esforços i aquesta nova societat que és la societat del futur de les Illes Balears i és una societat interracial absolutament i és una societat distinta de la que nosaltres hem viscut quan érem nins, naturalment, i tindrà uns altres criteris, però la relació entre ells jo crec que és una relació que neix des de baix i neix des de la igualtat i des del reconeixement recíproc.

Per tant, crec que no és tan problema ni tanta alarma com per ventura vostè planteja a la seva intervenció, que bé, que és el temps de les solucions i és el temps dels fets; nosaltres feim coses, nosaltres prenem decisions, li he explicat algunes estadístiques, li he explicat alguns creixements amb dedicació de professors a aquesta qüestió, amb dedicació de recursos, amb nous centres escolars, amb esforços d'integració. La distribució dels alumnes? Jo pens que tal vegada en el futur podria anar compensant-se i podria anar creixent la presència d'estrangers o de nous nins a centres concertats, però m'agradaria que no

aquest no fos un procés obligat, que aquest fos un procés induït des de la llibertat, des de la possibilitat de triar. Per tant, crec que aquest és el plantejament que puc fer.

Me deix una cosa, i acab, Sr. President, perquè he sobrepassat el temps i agraesc l'amabilitat que me dona, només fer una referència, perquè me l'he botada sense voler, que són els plantejaments que es puguin fer des del Defensor del Poble i respecte de qüestions de transparència. El procés de selecció d'admissió d'alumnes jo sostenc que és transparent i està fiscalitzat pels poders públics i per tant no es pot dir que no es faci correctament; que es pugui produir, per tant, una situació d'injustícia doncs jo no hi estaria d'acord. Naturalment, tot això amb més recursos, avui se n'ha parlat aquí, en el principi, en el capítol de preguntes d'aquest plenari, doncs amb més recursos seria possible segurament resoldre més bé aquestes situacions i facilitar més creixement i més integració. Però me cregui que es fan els esforços crec que necessaris perquè el clima de convivència imperi en els centres escolars i s'han posat en marxa molts altres recursos que el poc temps de què disposam impedeix explicar-li, però, en definitiva, he de dir, senyores i senyors diputats, que crec que en aquesta qüestió es va avançant i es van posant els pilars perquè la capacitat d'elecció, la capacitat de triar, el grau de satisfacció dels pares quan trien un centre per als seus fills doncs naturalment sigui millor i cada vegada millor servei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Grup Parlamentari Socialista, Sra. Rado té vostè la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, efectivament vostè ens ha parlat aquí de tots els programes que havien duit a terme, jo li he dit que sí que efectivament, però també li he dit que podem dur molts de programes, podem posar més professorat, però si no equilibram l'escolarització no podem donar solució al problema.

Sr. Conseller, una aula amb 25 alumnes, amb un 80% d'alumnat estranger, me vol explicar quina integració es pot donar?, quina integració s'hi pot donar, dins aquesta aula? Jo crec que serà la de la nacionalitat més majoritària, perquè poques coses més podran fer els mestres, i això, Sr. Conseller, es dona en moltes, moltíssimes escoles d'aquesta ciutat.

Per cert, vostè diu que no és dolent. No és dolent que hi hagi immigrants a les escoles públiques, no és dolent, faltaria més, però tampoc no és dolent que n'hi hagi a les escoles concertades i no n'hi ha, no n'hi ha, són a les escoles públiques, i nosaltres, perquè creim que és interessant i perquè creim que és important, creim que ha de ser equilibrat; per tant n'hi ha d'haver a les escoles públiques i a les escoles concertades.

Una altra cosa li volia dir, Sr. Conseller. Vostè sempre em diu, no és la primera vegada que em comenta el dret dels pares a elegir, i jo li vull recordar que la sol·licitud de matriculació a un centre, en centres determinats, en termes jurídics és un interès legítim dels pares, però ha d'estar subordinat als criteris de planificació educativa i a les mesures compensadores que fixi l'administració de la comunitat autònoma. Per tant vostè té tota

la capacitat, tota la capacitat per fer-ho. Si no pot, si no vol o si li interessa més defensar uns altres interessos això seria una altra cosa, però realment a l'escola vostè amb aquestes actuacions o més bé amb aquestes poques actuacions, perquè aquí no ens n'ha donat ni una, vostè ha hagut de confessar que l'alumnat estranger als centres públics augmentava, no ens hem posat d'acord en el tant per cent però ha reconegut que augmentava, digui'm quines mesures -i torn a la pregunta del començament- quines mesures ha posat en marxa en aquests tres anys per disminuir aquesta distribució tal com havia aprovat aquest parlament. Sr. Conseller, això vostè no ho ha fet i això és el que nosaltres li recriminam.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Procuraré ser breu i clar. Jo he explicat el que feim i els esforços que es fan cada dia perquè les coses siguin millors dins un cert possibilisme. No tornem als percentatges; si vol tornem als percentatges perquè els percentatges, ja duits a aquest nivell, no els afavoreixen. Quan governaven vostès hi havia el 81% i ara només hi ha el 80%; per tant ja li he dit que no..., però que és el mateix, és que és el mateix 81 que 80, al final, però no li he reconegut que creixin els percentatges, no em digui això perquè jo això no ho he dit, al contrari, ha baixat un punt.

Però no és aquesta la qüestió. La qüestió és que vostè em demana com es pot produir la integració a una aula on majoritàriament són estrangers, que és vera que sobretot a la ciutat de Palma hi ha moltes aules públiques on efectivament el percentatge d'estrangers és molt superior al dels nacionals, i ja no diguem al dels nascuts a les Illes Balears, certament. Quina integració es pot produir?, la que el centre determini perquè per això té el poder de transmetre el coneixement, el poder de transmetre els hàbits, el poder de..., naturalment. Vostè ha dit una cosa que m'ha posat els pèls de punta; com pot dir vostè que a una aula d'infantil o a una aula de primària la cultura dominant serà la de la majoria dels alumnes que hi hagi allà? Jo crec que això no és vera, jo crec que això és un poc de *sal gruessa*, dir això, la veritat. És a dir, vostè creu que al final, quan hi ha..., en fi, majoria de musulmans, tots els alumnes d'aquella aula es converteixen a l'Islam? Anem alerta en tocar aquest tema perquè s'ha de ser extraordinàriament prudent i delicat i ho vull ser. No ho crec, això, no ho crec. Més enllà llavors de les conviccions morals, religioses, els costums gastronòmics o els que siguin que cadascú tenguí a ca seva dins el centre ha d'imperar un criteri d'integració al voltant d'una cultura, i d'uns coneixements, i d'una llengua, i de tota una sèrie de currículums que estan establerts. No em digui vostè que..., en fi, em pareix un plantejament que no és correcte.

Però vull plantejar una qüestió que és la que realment preocupa perquè, clar, vostè diu que tenim els mecanismes i els instruments per fer que això sigui d'una altra manera i és vera, els tenim i els empram d'una manera que podria ser diferent. És a dir, vostès quan governaven dedicaven dues places escolars

per aula a les necessitats educatives específiques i tal; nosaltres en dedicam tres, si bé és cert que aquesta reserva cedeix quan un nacional demana aquesta plaça. Per tant estariem per l'estil. Però, clar, quina és l'alternativa?, perquè quan deim planificació, que és el que vostè ha dit i es farà el que vostè ha emprat, clar, posam en risc altres valors, i la pregunta és dir: bé, hem de planificar en una societat en la qual el 94, el 95% de famílies està entre primera i segona elecció content o satisfet amb el centre que té? És que és molt delicada aquesta qüestió, és que és dir a part d'aquest 94% de satisfacció "vostè ara ja no triarà el centre, anirà a aquest perquè jo consider que vostè ha d'anar a aquest i ho consider perquè hi ha d'haver un reequilibri", etc., etc.

Jo crec que és una decisió que hem d'afrontar políticament, i jo vull públicament en aquest parlament, davant tots vostès i davant tots els mitjans de comunicació, dir que jo m'opos a aquest plantejament, jo no ho vull fer, això. Si a les pròximes eleccions hi ha una majoria com la que hi havia l'anterior legislatura que, per cert, no ho va fer, en fi, atreueixin-se a fer això, atreueixin-se a limitar la llibertat de la gent, a limitar la llibertat d'elecció en vistes a la planificació i en vistes a la predeterminació de a quin centre ha d'anar cadascú. Però no m'estendré ara sobre els mals de les societats basades en la planificació, que això sí que ens duria molt enfora, però cregui'm que nosaltres feim una posta en favor d'un criteri de llibertat, i a nosaltres allò que ens sap greu és que hi hagi encara un 5 o un 4% de pares que no té satisfacció amb la demanda que es genera.

Per tant, més enllà que tots els centres estiguin finançats amb fons públics, cosa que ningú no nega, més enllà del dret de tothom d'assistir a aquests centres, nosaltres no negam el dret d'un nouvingut d'anar a un centre concertat; al contrari, insistesc en el fet que amb les mesures que hem pres amb l'ordre d'escolarització facilitam la possibilitat que una persona que viu a una barriada per ventura amb més dificultats econòmiques o socials pugui anar a un centre que està a una altra banda pel simple fet que els seus progenitors fan feina en aquella altra zona escolar -només hi ha tres zones escolars. Per tant contribuïm a fer possible aquesta realitat, estic segur que és així i estic convençut del que dic, i per tant defensaré això allà on sigui. De la mateixa manera que vostès hauran de defensar amb claredat que vostès volen modificar aquest sistema i que vostès el que volen és dir a la gent on ha d'anar. Ho han de dir, això, ho han de dir. Expliquin-ho, expliquin que si vostès maneassin la Conselleria d'Educació el que farien seria modificar l'ordre d'admissió d'alumnes, el dret d'elecció dels pares i limitarien aquest dret amb la finalitat que hi hagués un reequilibri d'alumnes nouvinguts i d'alumnes nacionals. Diguin-ho perquè això s'ha de dir i s'ha d'explicar davant l'opinió pública i davant els ciutadans.

Jo per tant crec que amb les mesures que anam prenent, senyores i senyors diputats, complim, amb les dificultats evidents i òbvies d'una deficient finançació i de moltes altres necessitats, entre elles la incapacitat i la insuficiència de qui els parla, complim dins els nostres límits humans i polítics amb l'encomana de fer anar endavant aquesta conselleria i de fer que la justícia sigui cada vegada un fet més cert, i que la distribució dels alumnes es basi en la voluntat dels que tenen la responsabilitat, que són en definitiva pares o tutors, de fer que el fet educacional sigui possible dins un escenari de molta més

satisfacció de la que vostè planteja, perquè la majoria de gent, en termes generals, òbviament, està d'acord; segurament no està d'acord amb el conseller, ni amb els directors, ni amb el Govern, però està d'acord amb el centre que tria i està d'acord amb el centre al qual van els seus fills.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7925/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, d'avaluacions per a la protecció del medi ambient a les Illes Balears.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7925/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a avaluacions per a la protecció del medi ambient a les Illes Balears.

Per defensar aquesta proposició de llei té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, presentam aquesta proposició de llei d'avaluacions per a la protecció del medi ambient a les Illes Balears en aquest plenari d'avui perquè evidentment pugui ser tramitada en aquest parlament i ens situï, a les Illes Balears, en el mateix rang legislatiu ambiental que la Unió Europea.

Aquest mateix projecte de llei es va presentar en aquest parlament el setembre del 2002 per iniciar tots els tràmits parlamentaris, i concretament en el debat final a plenari, concretament dia 25 de març del 2003 i darrer plenari de la legislatura 1999-2003, va ser rebutjada amb els vots en contra del Partit Popular i d'Unió Mallorquina. No vàrem entendre en aquell moment el rebuig a un procediment com és l'avaluació d'impacte ambiental, el qual és un instrument ambiental importantíssim per integrar les consideracions ambientals a la preparació i aprovació de projectes, de plans i de programes. Es tracta d'una mesura preventiva i que obliga a tenir a compte les repercussions significatives sobre el medi ambient de qualsevol projecte, de qualsevol pla o de qualsevol programa que es pugui dur endavant.

Per altra banda jo voldria recordar als senyors diputats i a les senyores diputades que el Tribunal Constitucional diu que l'avaluació d'impacte ambiental és un instrument que serveix per preservar els nostres recursos naturals i defensar el medi ambient. Aquesta legislació -continua dient- ofereix als poders públics un instrument per complir el seu deure de corrector del desenvolupament econòmic amb la protecció del medi ambient, i afegeix també el Tribunal Constitucional que es tracta d'una tècnica preventiva, d'àmbit objectiu, global o integrador, i sobretot de naturalesa participativa. Es tracta, per tant, d'un procediment regulat pel marc general de les directives europees

i que els estats membres, i per tant també totes les comunitats autònomes, tenen el deure de transposar-les i concretar-les adaptant-se a la pròpia realitat.

No ho vàrem entendre en aquell moment i tampoc no entendria que ara avui també es tornàs a rebutjar. Es demanaran, com és lògic, tots vostès com és que la tornam dur al Parlament quan la seva majoria actual és precisament la que la va rebutjar l'any 2003, i sobretot que duguem el mateix projecte de llei excepte, evidentment, les dates. La resposta és molt senzilla i molt clara: perquè algunes coses han canviat des de l'any 2003. En primer lloc en el 2003 la Directiva 2001/42 CE, de la Comunitat Europea, d'avaluació de plans i programes, no era d'obligat compliment; actualment les directives europees d'avaluació d'impacte ambiental són d'obligat compliment a l'Estat espanyol així com a la resta d'estats membres de la Unió Europea. La primera directiva del 85, d'implantació i regulació dels estudis d'impacte ambiental, va ser modificada per la Directiva 97/11 de la comunitat econòmica amb l'ampliació significativa de l'àmbit d'aplicació de l'avaluació; aquesta directiva va suposar també l'aprovació de la llei estatal 7/2001, de la qual, a més, el Sr. Matas era el ministre de Medi Ambient en aquell moment.

La Directiva 2001/42 CE va anar més enllà i va omplir una llacuna important del dret estatal en establir l'avaluació dels aspectes ambientals dels plans i programes. Aquesta directiva és d'obligat compliment des del mes de juny del 2004 i implica que tots els plans, programes i projectes tinguin una avaluació d'impacte ambiental rigorosa, exhaustiva i amb la participació d'organitzacions, associacions i persones implicades, i està inspirada en els principis de transparència i participació. Per tant estam obligats a complir aquestes directives i, a partir del seu marc general, concretar-les.

En segon lloc en aquesta legislatura s'ha produït un fort retrocés mai vist des de l'any 86 en l'aplicació de les avaluacions d'impacte ambiental a la comunitat autònoma de les Illes Balears. S'ha intentat de forma clara i evident evitar l'aplicació de les avaluacions d'impacte ambiental, sobretot les referides a plans i programes, i s'ha produït un clar incompliment, malgrat no ho vulgui escoltar ningú -de fet no hi ha cap membre del Govern excepte la consellera d'Agricultura-, un clar incompliment del dret comunitari. Per què dic això?; no ho dic perquè la verda sempre diu coses que no agraden; ho dic per dues raons molt clares a les quals evidentment ara faré esment.

Per una banda en aquesta legislatura fins ara cap pla, ni sectorial ni territorial, no disposa d'una avaluació d'impacte ambiental segons la directiva i, com dic, tots aquests plans que jo ara diré han estat aprovats posteriorment al juliol del 2004: el Pla territorial de Mallorca, aprovat el desembre del 2005; el Pla director sectorial de transports, aprovat el 2005; el Pla director sectorial energètic, aprovat el 2005; el Pla director sectorial de residus sòlids urbans de Mallorca, aprovat ahir mateix en el consell insular. Cap d'aquests plans no disposa d'una avaluació d'impacte ambiental tal com estableix el marc legal de la directiva europea, que vull tornar a repetir que és d'obligat compliment. Al contrari, s'ha intentat fer tots els arguments possibles per evitar aquestes avaluacions d'impacte ambiental.

Però no acaba aquí, la cosa; per altra banda la normativa autonòmica, el Decret 4/86, d'implantació i regulació dels estudis d'avaluació d'impacte ambiental, que va suposar la transposició de la primera directiva i que hem de reconèixer, a més -ho reconeixem-, que s'avançava molt per l'època, fins i tot va ser la primera de l'Estat i ja parlava d'avaluacions de plans i programes, i que fins i tot les DOT, les directrius d'ordenació del territori, concretament a l'article 85, també apunten que tots els instruments prevists en aquestes directives contendran un estudi d'acord amb la normativa específica d'avaluació d'impacte ambiental, idò precisament què fa el Govern de les Illes Balears?, tot el contrari: torna enrere el decret del 86. Es produeix un retrocés respecte a la normativa d'avaluació d'impacte ambiental i, per tant, d'aquest decret, aquest decret que a més en aquest moment és obsolet i no està adaptat a les directives europees. Però de forma increïble el Govern, a través de la Conselleria de Medi Ambient, el 7 d'octubre del 2004 va modificar a la baixa el decret per donar un total protagonisme als promotors i permetre excepcions a la presentació d'avaluació d'impacte ambiental de gairebé tots els projectes, plans i programes.

Davant aquest retrocés fins i tot d'aquest decret vàrem acudir a la Comissió Europea, la qual ens va respondre de forma clara amb l'afirmació que a les Illes Balears amb aquesta modificació s'incomplien les directives europees, tant la del 97 com la del 2001. La Comissió Europea ho va notificar a Espanya a través d'una carta d'emplaçament al respecte. Per tant podem afirmar que actualment en aquesta comunitat s'estan incomplint directives europees i que això també ho diu Europa.

Amb aquests antecedents consideram absolutament necessària una llei d'avaluació d'impacte ambiental que a partir del marc general concreti procediments, criteris i requisits. Aquesta llei que presentam avui, tant l'exposició de motius com el seu articulat, concretament 60 articles, les seves disposicions transitòries i final i els annexos I i II, la consideram totalment necessària i adaptada a les directives europees i més concretament a la del 2001, i per tant s'ajusta a la directiva comunitària, que vull recordar que és d'obligat compliment.

Per tant aquest projecte de llei pretén, primer, transposar les directives europees d'avaluació d'impacte ambiental i fer que les Illes Balears en matèria ambiental siguin Europa; aconseguir així un nivell més elevat de protecció del medi ambient i promoure un desenvolupament més sostenible. Vull recordar que l'article 174 del Tractat de la Unió Europea estableix que la política de la Comunitat Europea en l'àmbit del medi ambient ha de contribuir a la conservació, protecció i millora de la qualitat del medi ambient, a la protecció de la salut de les persones i a la utilització prudent i racional dels recursos naturals, i que s'ha de basar en el principi de cautela. I l'article 6 d'aquest mateix tractat estableix que els requisits de protecció ambiental s'han d'integrar en la definició de les polítiques i activitats comunitàries per tal de fomentar un desenvolupament sostenible. Les avaluacions d'impacte ambiental de projectes, plans i programes que tenen efectes sobre el medi ambient és una de les tècniques de més significació dins el dret ambiental. Així a la mateixa directiva s'apunta que s'ha de preparar un protocol jurídicament vinculant, vinculant, en matèria d'avaluació mediambiental a fi d'establir aquest marc general.

La llei presentada s'ajusta del tot a les directives comunitàries indicades i evidentment pretén que estigui..., o s'ha posat la màxima cura a ajustar la normativa balear a les exigències europees.

Segona qüestió que pretén la llei: pretén regular els procediments d'acord amb el marc general de les directives; s'estableixen els projectes de l'annex I que han d'observar forçosament el procediment d'impacte ambiental en la fase preliminar i definitiva, així com també aquells projectes que només ho han de fer en fase preliminar. També -i tal com diu la directiva del 2001 a l'article 3- seran objecte d'avaluació d'impacte ambiental tots els plans i programes referits a agricultura, silvicultura, pesca, energia, indústria, transport, gestió de residus, gestió de recursos hídrics, telecomunicacions, turisme, ordenació del territori urbà i rural i/o la utilització del sòl. Tot això ha de tenir avaluació d'impacte ambiental, tot això.

Respecte als projectes també a l'annex I s'especifiquen aquells en què s'ha de fer avaluació d'impacte ambiental en fase preliminar i definitiva, que evidentment no llegiré, perquè són bastants, però que s'hi inclouen com a elements, diríem, nous altres projectes com parcs temàtics, zoològics..., i que, més, es requereix també, segons explica la llei, una avaluació d'impacte ambiental de totes les actuacions realitzades dins un espai natural protegit, tal com diu a més la mateixa LECO i també diuen evidentment les directives de la Xarxa Natura 2000 i per tant de protecció d'hàbitats, i a les zones humides incloses a la llista del Conveni Ramsar. També diu i estableix en el punt 5 del mateix article que els estats membres tendran en compte aquests criteris a fi de garantir que tots aquests plans, tots aquests projectes, tots aquests programes tenen avaluació d'impacte ambiental. Curiosament aquí ni un.

Segona qüestió que planteja aquesta llei i que pretén regular quins procediments. Pretén precisament concretar els continguts generals de l'estudi que ha d'elaborar el promotor del projecte, la documentació que ha d'aportar, entre d'altres una memòria que s'ha de redactar per part d'un equip interdisciplinari, i on s'han d'identificar i valorar els impactes ambientals previsibles i les alternatives raonables al projecte. També es regulen i analitzen els efectes que es deriven del projecte i les alternatives possibles, i que aquesta informació ha de ser públicament comprovada, tal com diu l'article 4 de la directiva, que s'ha de fer durant la preparació, la tramitació i l'adopció final del pla, per tant durant tot el procés.

Per altra banda també la llei estableix les competències de l'òrgan ambiental, concretament de la Comissió Balear de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, que ha de ponderar els criteris següents: característiques del projecte, ubicació del projecte, capacitat de càrrega del medi natural i les característiques de l'impacte ambiental per així poder preparar una avaluació d'impacte ambiental definitiva que ha de garantir la interdisciplinarietat necessària per identificar, analitzar i valorar els impactes ambientals més importants, i ha de contenir una informació pertinent i exhaustiva descrivint i avaluant les possibles repercussions ambientals significatives del pla o projecte i les seves alternatives. Això ho diu la llei, però ho diu també la directiva, no m'ho estic inventant.

També evidentment aquesta llei proposa potenciar l'administració autonòmica, que els consells insulars i els municipis utilitzin aquesta tècnica de forma regulada.

Què més fa aquesta llei? Regula la participació de la ciutadania en tot aquest procés, tal com també estableixen i emfatitzen com un punt clar les directives europees. La mateixa directiva marca que per contribuir a una major transparència del procés decisor i a fi de garantir que la informació presentada per a l'avaluació d'impacte ambiental sigui exhaustiva i fidedigna és necessari que el públic sigui consultat durant l'avaluació dels plans i programes, i que l'administració ha de prendre mesures perquè això sigui possible i es puguin manifestar totes les opinions al respecte. La informació s'ha de sotmetre a l'escrutini del públic, i la proposta de la llei presentada, la que es va presentar en aquell moment, és la proposta de fer una enquesta pública a través de la qual es pretén revitalitzar els esmorteïts tràmits d'audiència pública. L'enquesta pública té per objecte informar el públic i recollir els suggeriments i les propostes alternatives sobre l'estudi d'impacte ambiental. La llei estableix les funcions, la designació de comissaris de l'enquesta per assegurar i estimular la participació, la transparència i l'objectivitat. Fins i tot s'estableix que si un projecte és socialment conflictiu es pot considerar convenient que l'estudi ambiental sigui realitzat per un equip d'experts independents així com, evidentment, la realització de l'enquesta pública.

Què més pretén aquesta llei? També estableix un mecanisme de disciplina ambiental, un quadre de sancions, una potestat sancionadora sobre aquells que volen defugir aquest procediment avaluador ambiental i fins i tot s'estableixen les sancions pertinents. Però quines sancions?, les que diu la llei bàsica estatal, Llei d'avaluació d'impacte ambiental del 2001. Per tant no es fa cap qüestió que no estigui, com dic, prèviament legislada o estigui regulada a través d'altres lleis, com dic, d'efecte bàsic.

També evidentment s'inclou a la llei un element que és un principi fonamental dins tot el que és la normativa europea en temes ambientals, i és "qui contamina, paga". En aquest sentit, per tant, aquesta llei pretenia i pretén que es faci allò que s'ha de fer perquè, com deim, és de total i absolut compliment.

He de dir, per acabar, que de forma breu he esbrinat els aspectes més generals de la llei que hem presentat, la qual pretén clarament adaptar el procediment d'avaluació d'impacte ambiental de les directives europees a les Illes Balears, directives que -torn repetir- són d'obligat compliment. Disposar d'aquesta normativa ens permetria millorar la protecció del medi ambient amb l'avaluació de tots els projectes, plans i programes que puguin tenir un efecte significatiu sobre el nostre territori, sobre els nostres recursos i, per tant, sobre el medi ambient, així com permetre una vertadera participació i transparència en tot el procés, amb el finançament de la democràcia participativa de la nostra societat. Tot això, per tant, permetria valorar, eliminar o reduir els efectes negatius de tots aquests projectes, plans o programes sobre el medi ambient i per tant, sobretot, permetria, com deim, que poguéssim dur endavant una normativa que més prest o més tard, a més, com dic, no només és d'obligat compliment sinó que s'ha de fer.

Esperam el suport de tots els grups parlamentaris en una tasca i un compromís que nosaltres entenem que va molt més enllà d'aquestes parets i que és un compromís dels ciutadans amb el planeta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Hi ha qualche grup que vulgui intervenir en torn a favor? Idò té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadel·l.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquesta proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds dia 3 de novembre del 2006 és una llei que ja és coneguda per aquest parlament. A final de legislatura passada es va presentar, i després de passar tots els tràmits es va rebutjar en el darrer plenari de legislatura.

En aquells moments el Parlament d'avançava a la normativa espanyola amb la transposició a la legislació autonòmica de les directives europees en matèria d'avaluació mediambiental, tal i com ja va fer el Govern de les Illes Balears amb el Decret 4/1986, de 23 de gener, de protecció del medi ambient, un decret que es va aprovar amb caràcter provisional per tal d'establir un període d'experimentació i correcció prèvies a la reglamentació definitiva. Posteriorment ha estat modificat aquesta legislatura amb una clara rebaixa de les condicions.

Aquell projecte que s'havia presentat la passada legislatura no es va aprovar, com he dit abans, amb els vots en contra del Partit Popular i Unió Mallorquina. Es va perdre una oportunitat; s'haurien pogut guanyar tres anys en l'aplicació d'una llei moderna i d'acord amb els criteris de protecció de la comunitat europea que, tanmateix, són d'obligat compliment. El protocol és jurídicament vinculant i, a més, haurien servit per posar una mica de seny en una època on els que governen actualment mostren que no tenen la més mínima sensibilitat cap a la preservació del medi i que actualment també s'han escomès plans i obres de gran envergadura que han causat i estan causant greus impactes en el territori i en el medi ambient de les Illes Balears. A més s'han aprovat plans territorials i plans directors sectorials eludint el tràmit d'avaluació d'impacte ambiental.

La necessitat d'estudiar les conseqüències que les grans infraestructures públiques i privades tenen en l'ambient, ha generat aquesta eina que és l'avaluació d'impacte ambiental, que és de marcat caràcter científic i interdisciplinari, capaç en darrer terme de mediatitzar i corregir el procés de planificació i presa de decisions per a l'execució de projectes amb conseqüències mediambientals. Les directives europees actuen a escala comunitària per establir un marc general d'avaluació mediambiental, marcant uns principis amples dels sistemes i deixen en els estats membres els detalls.

En aquest sentit la legislació europea ha anat avançant i evolucionant, obligant als estats membres als canvis legislatius. Hem de recordar que a nivell de l'Estat espanyol actualment se regeix per la Llei 6/2001, de 8 de maig i per tant, també recordar que no està actualitzant. Tan la normativa autonòmica com l'estatal han quedat obsoletes i fa falta una adaptació a la normativa europea posterior. Concretament la darrera que ha

sortit, la directiva 2001/42, de 27 de juny, que estableix l'avaluació dels efectes ambientals dels plans i programes en el medi ambient i que és d'obligat compliment, tal i com ha manifestat la portaveu que ha presentat aquest projecte de llei.

Aquest projecte que han presentat consideram des del PSM que és un projecte de llei necessari, que dona una passa important en l'adaptació de la normativa a les directives europees. És un instrument cabdal en una comunitat allà on el medi ambient és estratègic, no sols des del punt de vista de la natura, que també per aquí a les illes ha de connectar protecció del medi ambient i desenvolupament econòmic, perquè està íntimament lligat per la fragilitat ecològica peculiar del nostre arxipèlag. No és que el desenvolupament econòmic s'hagi de dur respectant el medi ambient, és que aquí el desenvolupament econòmic depèn directament de la seva preservació.

Mitjançant aquest projecte de llei, així ho diu l'exposició de motius, es dona compliment a l'article 85 i a la disposició addicional setena de la Llei 6/99, de 3 d'abril, de les Directrius d'Ordenació Territorial i es complimenta el deure de transposició de les directives europees 2001/42, per la qual s'estableix l'evolució dels efectes ambientals dels plans i programes. També regula de manera completa les avaluacions relatives a la protecció del medi ambient de les Illes Balears, assumint totalment els canvis legislatius anteriors i els aclariments que han anat aportant els tribunals ordinaris i el Constitucional.

No entraré en els continguts d'aquesta llei, ja que si es pren en consideració, esperem que així sigui, tendrem ocasió de fer-ho en el si de la ponència i comissió. Però sí insistir que des del PSM-Entesa Nacionalista consideram necessari que hi hagi un instrument que ordeni de manera global i efectiva els procediments per a l'avaluació de les conseqüències o impactes ambientals que determinades actuacions poden causar en el benestar dels ciutadans, de la societat en general, del territori i del medi ambient.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Més torns a favor? Sr. Crespí.

EL SR. Crespí i Plaza:

Gràcies, Sr. President. Si a la passada legislatura la presentació d'aquesta llei era una bona mesura, creim que avui aquesta presentació respon a una obligació que té aquesta comunitat de legislar en aquest respecte. No entraré en aquells arguments que, o bé ha exposat la diputada que ha defensat la iniciativa, la Sra. Rosselló, ni tampoc la diputada que m'ha precedit. És evident que avui aquesta comunitat necessita una llei d'aquest tipus. Per tant, oposar-se a aquesta tramitació d'avui només tendria sentit en la presentació d'un text alternatiu perquè nosaltres entenem que tan la legislació europea com la pròpia d'aquesta comunitat fa necessari i imprescindible aquesta legislació. No se tracta avui aquí d'entrar al fons de la qüestió, d'admetre-se a tràmit, la pròpia tramitació parlamentària permetrà millorar, corregir, esmenar el text que s'ha presentat. Però al final aquesta comunitat tendria la llei que ha de tenir

Realment analitzant els arguments que varen impedir l'aprovació la passada legislatura, poca cosa sòlida hi trobam que fes que finalment no s'aprovés. Realment jo crec que avui tenim l'ocasió d'iniciar un tràmit que permetria donar una certa, jo diria, credibilitat a la utilització tan exagerada de la paraula sostenibilitat. Aquest és un instrument que garanteix que aquelles actuacions que fa l'home, que fan els governs, que fa la societat per millorar el seu estatus, també se fan permetent la compatibilització amb la preservació dels espais naturals i del medi ambient. És per tant, jo crec que quasi una obligació d'aquesta comunitat autònoma disposar d'una legislació suficient al respecte, sigui el text que ha presentat el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds, sigui un altre text que també ens permeti avançar en aquest sentit.

Per tant i per tot això, el Grup Socialista donarà suport a la seva proposició. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra de la proposició. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A la proposició de llei que avui presenta Esquerra Unida i Els Verds he d'anunciar des del principi que des del Grup Parlamentari Popular la rebutjarem per diferents motius. El primer de tots i molt important és que com és sabut de tots, el Govern de les Illes Balears té pràcticament acabat un esborrany, açò ha sortit en premsa i és sabut per tothom, té acabat l'esborrany de llei d'avaluació d'impacte ambiental i avaluació ambiental estratègica de les Illes Balears. Els trets bàsics d'aquesta llei s'han obert a la participació ciutadana durant el mes de desembre i gener.

Per tant, quan vostès xerren de transparència, nosaltres també, perquè l'hem oberta a la participació ciutadana i s'han celebrat diverses reunions a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera per donar conèixer aquesta iniciativa legislativa a la societat balear. És a dir, que ja s'ha fet una primera participació allà on hi han entrat els ajuntaments, els consells insulars, els col·legis professionals, les organitzacions ecologistes, etcètera. Fruit d'aquesta primera fase ja s'han rebut diverses al·legacions que ara són valorades i ja estan incorporades o s'estan incorporant a l'esborrany de preparació per fer ja una segona ronda de reunions de participació ciutadana amb els mateixos i donar-los a conèixer aquest esborrany amb les primeres al·legacions. Per tant, ara s'està ultimant i en pocs dies, segurament dins aquest mes de febrer, ja es farà aquesta segona reunió.

L'esborrany preparat per la Conselleria de Medi Ambient és molt més ambiciós que el que va preparar vostè i que com diu, es va rebutjar aquí en el Parlament durant la darrera legislatura i que avui és el que presenta. Per exemple, es regulen aspectes molt nous, com desaparèixer les diferents classes d'avaluació

d'impacte ambiental que contempla el decret ara vigent. Es distingeix entre projectes que necessàriament han de passar avaluació d'impacte ambiental i aquells que es decidirà cas per cas. Es reforçarà la fase prèvia de consultes, açò permetrà agilitzar moltíssim més la tramitació dels expedients. Es conservarà com un règim especial la recent regulació d'avaluacions de repercussions previstes a la LECO que varem aprovar fa poc aquí al Parlament, en el cas de què un projecte afectar en forma apreciable a una zona LIC o ZEPA. I es regularà la disciplina ambiental, un tema importantíssim que es desenvoluparà mitjançant fiances i assegurances de responsabilitat ambiental. Hi haurà l'exigència d'un auditor ambiental que certifiqui l'exacte implantació de les mesures correctores que es puguin donar. La caducitat de declaració d'impacte ambiental també serà un altre punt a tenir en compte en aquesta nova llei que prepara el Govern. I sobretot també, la prestació ambiental substitutòria en cas de sanció, aquest és un tema important perquè enlloc d'una multa es podrà substituir per altres mitjans físics.

Per tant, nosaltres també creim que en el moment en què vostè va presentar aquesta llei varem fer bé esperar perquè avui seria una llei obsoleta. El Govern central prepara un avantprojecte de llei estatal, jo crec que fins i tot els companys dels grups parlamentaris diversos ho saben i no donaran suport a aquesta proposició de llei que vostè presenta avui perquè no s'adapta a aquest avantprojecte que està damunt la taula del Govern central. Actualment ja ha passat el procés en el Congrés dels Diputats i ara ha d'anar al Senat. Per tant, donar suport a la llei que vostè presenta seria donar suport a una llei que quedaria obsoleta en dos dies. I en canvi, l'esborrany que té en preparació el Govern sí està adaptat a aquesta llei estatal i a totes les normatives marc europees.

Miri, la nova llei bàsica estatal crec que serà una normativa allà on nosaltres podem dir que ens hem adaptat a ella en perfectes condicions. I per tant, creim que des del punt de vista del Partit Popular la Comissió Europea també ho veurà bé i també ho veuran bé molts de partits polítics que nosaltres avui per avui els demanam que tinguin la prudència d'esperar que aquest projecte de llei que prepara el Govern arribi al Parlament i facin les seves aportacions, que sense cap dubte hi haurà articles que avui la llei que vostès presenten podran aprofitar vostès per donar un contingut o fer unes al·legacions que entre tots puguem aconseguir que aquest avantprojecte que ara el Govern està fent sigui una realitat ben prest.

La meua sensació particular és que durant aquests 4 anys..., és totalment particular, que va governar, com que no va ser capaç de treure endavant aquest projecte de llei, avui li ha tret la pols i l'ha duit aquí al Parlament. Jo crec que vostè se n'ha de donar compte que és una llei que avui per avui està caducada i que no la podem presentar perquè en dos dies l'hauríem de tirar a la paperera. Per tant, accepti esperar i doni les seves aportacions en el moment oportú que hi haurà aquí a la llei nova.

Per acabar només vull dir que me sembla que no hi ha cap consell insular, açò ho dic pels portaveus que ho han dit així davant tots, que hagi aprovat el PTI, tots en tenen, incomplint cap norma mediambiental. No oblidin que si fos així, vostès estan culpant als seus companys de Menorca de què incompleixen les normes mediambientals i açò tots sabem, que

encara que no ho hagin consensuat aquest PTI, però tenen els seus informes de què compleixen totes les normes, només faltaria! Per tant, també és de suposar que si els de Menorca ho tenen bé, també ho té bé el de Mallorca i el d'Eivissa i Formentera. No hi ha cap dels 3 consells insulars avui que incompleixin cap norma mediambiental.

Res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Rèplica del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc he d'agrair el suport dels grups Socialista i PSM, veig que al Grup Mixt els temes ambientals no li interessien el més mínim. I al Grup Popular dir-li en primer lloc que jo supòs que vostè sap perfectament que és allò que jo he duit aquí, és un projecte de llei. Per tant, no votam la llei, votam avui la presa en consideració i per tant, que evidentment això suposaria admetre a tràmit i que se pogués dur a terme tot el procediment reglamentari i després al final s'aproves la llei. Per tant, jo crec que no és discutir tant el contingut de la llei, sinó si realment és important o no una llei d'aquest tipus.

Sra. Vinent, jo no seré ofensiva sinó que seré clara i concreta, supòs que m'entendrà. En primer lloc és una feina feta que va entrar en aquest Parlament l'any 2002, una tasca que a més la va dur el Govern, hi varen participar tots els grups, entre ells el Partit Popular, va intervenir el Sr. Huguet, aquí tenc el que va dir, va trobar que havíem d'esperar amb la directiva del 2001, però que bàsicament hi havia una feina important feta que nosaltres consideram, si vostès tant d'interès tenen en dur endavant aquesta llei l'han de tenir en compte. Per tant, nosaltres el que oferim és, nosaltres l'hem presentada fa mesos, vostè sap perfectament que un grup petit no pot dur les coses com el Govern, nosaltres l'hem presentada fa un temps, avui la discutim i nosaltres creim que el més raonable seria començar ara i no esperar un parell de mesos l'esborrany. Això és el que avui s'està parlant.

Segona qüestió, jo vull que entenguin, no sé si algú no ho entén i supòs que no perquè no haguessin fet el que han fet amb els projectes, plans i programes, que les directives europees a les quals feim referència són d'obligat compliment. Jo els puc llegir una resposta que tenc d'Europa que diu ben clar que s'ha notificat a Espanya una carta d'emplaçament al respecte que les autoritats espanyoles han començat a tramitar la (...) dia 6 de maig del 2005 perquè sinó tendran una sanció. Ho diu aquí, no ho dic jo, ho diu el Sr. Dimas en nom de la Unió Europea. La qual cosa és d'obligat compliment i jo supòs que si això és d'obligat compliment convé fer-ho quan abans millor.

Per tant, aprofitam una feina que està feta i que a més sobre aquesta jo voldria dir un parell de coses. Jo no entraré en l'esborrany que ha presentat el Govern perquè jo evidentment tot allò que sigui participació me sembla molt bé, si evidentment el Govern ha fet participar a molts de grups me sembla perfecte. Nosaltres com a grup no tenim aquesta proposta de llei i per

tant, no l'hem poguda estudiar, ni podem saber els seus continguts i per tant, no me puc manifestar sobre això perquè tampoc no és el tema que ens ocupa. Dir també que jo no sé vostè què ha vist a la proposta de llei que nosaltres feim i la seva presa en consideració. Miri, aquesta llei està talment..., allò que fa és transposar la directiva europea d'obligat compliment. Si és obsoleta, com vostè diu, cosa que me sembla realment curiós, però podria ser, evidentment no passa res perquè se pot..., així està estipulat aquí, hi ha un article que ho diu, si qualsevol modificació s'ha de fer se pot dur a terme per adaptar-la a la legislació bàsica.

Per tant, dir-li Sra. Vinent que el problema no és més que voler acceptar si volen tramitar aquesta llei, o senzillament com vostès fan, en allò que ve almanco d'aquesta diputada i del nostre grup, és dir no per nassos, no. Basta que ho digui aquest dona, aquesta verda, per dir no, són incapaços de tenir la més mínima consideració sobre aspectes que jo crec que feim amb el màxim seny possible. I sobretot jo li diria una cosa a la Sra. Vinent i per tant, al Partit Popular. Primer Sra. Vinent, li record que el Pla Territorial de Menorca va passar el tràmit pertinent i té una avaluació d'impacte ambiental per part de la Comissió Balear de Medi Ambient. El Pla Territorial de Mallorca no, el Pla Territorial de Mallorca té un recurs posat fins i tot per empresaris, allà on fan constar un d'aquests punts com un element de recurs d'aquest pla territorial. Per tant, el procés que ha seguit els plans territorials de Mallorca i de Menorca en absolut és el mateix, almanco se veu que vostès pensen que és el mateix i no ho és. Per tant, jo crec que aquí no han de confondre una cosa amb l'altra.

I per acabar i entrant en l'argument més... Jo tenc que més polític de tots, perquè estam parlant al cap i a la fi d'una transposició d'un procediment. Esperar, sempre han d'esperar i sap per què han d'esperar? I per què fan una llei? Perquè la Unió Europea els ho ha dit i si no ho fa els posarà una multa i una sanció i ho ha de fer. És així de clar, perquè ho ha de fer. Igualment que la comunitat autònoma s'ha d'adaptar. Però què passa? Com més esperen, més projectes, més plans, més programes s'aproven sense l'avaluació d'impacte ambiental pertinent. Ja li ho he explicat, ni el Pla sectorial energètic, ni el Pla director sectorial de transports, ni el Pla Territorial de Mallorca, ni el Pla de residus sòlids urbans tenen una avaluació d'impacte ambiental tal com marca la directiva europea. No tenen una avaluació d'impacte ambiental com marca aquesta directiva. Vostès volen, evidentment, sempre ho han fet així durant aquesta legislatura, intentar que tots els projectes, sobretot els plans perquè el projecte és una altra història, s'aprovin sense una avaluació d'impacte ambiental com cal i estipula la directiva europea...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, vaig acabant. Una altra cosa és que tinguin una avaluació estratègica que res té a veure amb allò que diu la directiva.

Per tot això nosaltres els brindam l'oportunitat de què prenguin en consideració un tema com aquest, que com dic és d'obligat compliment, que realment accelerem aquest tràmit que

és una qüestió important i com dic, s'ha de fer. I per altra banda també, jo els oferesc que una feina feta no s'abandoni, perquè al cap i a la fi hi ha anys de feina en aquest projecte de llei. I sobretot que en temes de medi ambient, almanco aquesta diputada i el grup que jo represent, estam cansats i farts d'haver d'esperar perquè a vostès el medi ambient els és absolutament igual, perquè si no, quin problema hi hauria...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. Una avaluació d'impacte ambiental de tots els plans que vostès han fet? Quin problema hi hauria? Si no està fet és perquè evidentment no el volen fer.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Contrarèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Rosselló, es tranquil·litzi que tindrà cosa un dia aquí dintre. Jo crec que com que hem de sentir tants de disbarats que avui per avui el medi ambient no és seu Sra. Rosselló, és de tots, gràcies a Déu! I avui per avui el Govern de les Illes Balears ha demostrat, governat pel Partit Popular, que és un bon referent avui Balears de gestió i de protecció, cosa que abans no ho era.

Jo li deman tranquil·litat perquè vostè no està per damunt del bé i del mal i tot el que vostè va fer estava bé. Ha de reconèixer que es va equivocar. Europa normalment és a vostè a qui va suspendre, en cartes que hi ha a la conselleria. No ens ha suspès a nosaltres encara, vostè sí que va tenir un suspens. I allò que vol Europa què és? Allò que vol Europa és avui per avui participació ciutadana, cosa que vostè no va fer. I com que l'altra vegada vostè no ho va fer així li va sortir malament, li va sortir el tir per la culata i quan va presentar al Parlament la seva llei se'n va dur la post al forn i dos partits polítics no ho varen estalonar perquè no hi va haver ni consens, ni participació ciutadana. I avui açò no ho poden dir els ciutadans i les organitzacions de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

I no s'ha de preocupar. Li estam dient que l'avantprojecte està ja en marxa, està quasi del tot fet, s'està ultimant per a la segona fase de participació ciutadana, li ho torn dir. La tindrà aquí en el Parlament i valorarem totes les aportacions dels grups parlamentaris, no en tenguí cap dubte de què també cercarem el consens amb tots. La directiva europea diu que ha de ser una avaluació ambiental estratègica i no l'ha passada ningú, cap PTI, ni el de Mallorca, ni el de Menorca, ni el d'Eivissa i Formentera. El que sí ha passat és una avaluació ambiental normal i corrent, no una avaluació ambiental estratègica, que és la que marquen les directrius europees. També li he de dir que

la directiva d'obligat compliment és per a plans i programes actuals amb finançament de la Unió Europea. I a partir del juliol serà d'obligat compliment per part de tots.

Res més. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vinent.

Senyores i senyors diputats ens podem preparar per les votacions.

Passam a votar.

24 vots a favor, 32 en contra, cap abstenció. Per la qual cosa aquesta presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 7925/05 queda rebutjada.

Senyores i senyors diputats s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS